

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 2

2026. g. aprīlis, maijs, jūnijs

97.2.

Independence Hall, Filadelfijā. Šī ir vieta kur parakstīja neatkarības deklarāciju 1776. g. 4. jūlijā.

Redakcijas kolēģijas piezīmes

Žurnāls "Kristīgā Balss" joprojām iznāk reizi kvartālā un tikai elektroniskā formātā. Šāda periodika dod iespēju atspoguļot visus galvenos Baznīcas gada notikumus. Tie šogad ir bijuši: pirmajā numurā: Advente, Kristus dzimšanas svētki. Zvaigznes diena; otrajā numurā: Lielā Lūdzamā diena un Kristus Ciešanu laiks, Kristus augšāmcēlšanās svētki. Jēzus Kristus Debesīs atgriešanās diena un Svētā Gara izliešanās (Vasarsvētki). Viena no nozīmīgākajām norisēm kristieša ticības dzīvē ir bībelīgā pagremde ūdenī, kas ir 'sirds derība' ar Dievu un ticības apliecinājums. Kristības notiek apsildāmā ūdens baseinā dievnamā vai arī brīvā dabā. Rīgas baptistu Mateja draudzē tās notika draudzes dienā izbraukumā Zaļeniekos netālu no Jelgavas, un kristības kandidātu skaits šajā gadā bija divkārtšojies, neraugoties uz vēso vasaras iesākuma dienu, un galvenokārt tie bija jaunieši. Mūsu platuma grādos pašreiz ir gada gaišākais laiks, un it kā nemanot vakara blāzma pāriet rīta blāzmā. Prātā nāk pravieša Zaharijas vārdi: "Vakarā būs gaišs." Tas gan vairāk attiecas nevis uz pulksteni vai kalendāru, bet gan uz pasaules pēdējām dienām, kuŗas arī vairs nav tālu (Zahar.14:7). Vēl šajā žurnāla numurā ir raksti par diviem kongresiem, Pirmais ir LBDS kongress, kas notika pēc divu gadu pārtraukuma ar Moto 'TICĪBAS BALSS' (Rom.10:1 - *DZIRDĒT, TICĒT, SLUDINĀT*, bet otrajam- ALBA's kongresam ar virsrakstu 'BRĪVĪBA' vēl tikai jānotiek šī gada augustā, - par tā dienas kārtību lasīsit attiecīgajā informatīvajā rakstā. Vēl ir raksts: "Skatīdamies UZ Jēzu", ko no tālās Austrālijas atsūtījis mācītājs Valdis Andersons.

Redakcijas kolēģijas vārdā Enoks Biķis

Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiņš, Enoks Biķis, Pēteris Alje.

Vāka foto: Ernie Journeys on Unsplash

Tīmeklis: www.kristigabalss.com

Tīmeklis: www.latvianbaptistsinamerica.org

Ko Bībele mums māca par brīvību?

Brīvība no grēka un brīvība Jēzū Kristū

„Ja nu Dēls jūs darīs brīvus, jūs patiesi būsit brīvi.”

- Jāņa ev. 8:36

„Tad nu tiem, kas ir Kristū Jēzū, vairs nav nekādas pazudināšanas. Jo dzīvības Gara bauslība Kristū Jēzū tevi ir atsvabinājusi no grēka un nāves bauslības. „

- Romiešiem 8:1-2

„Tas Kungs ir Gars. Kur Tā Kunga Gars, tur ir brīvība.”

- 2. Kor 3:17

Brīvība kalpot citiem

„Jo jūs, brāļi, esat svabadībai aicināti. Tik ne tādai svabadībai, kas dod vaļu miesai, turpretim kalpojiet cits citam mīlestībā! „

- Galatiešiem 5:13

„kā svabadi, nevis tādi, kam svabadība būtu kā ļaunuma apsegs, bet kā Dieva kalpi. „

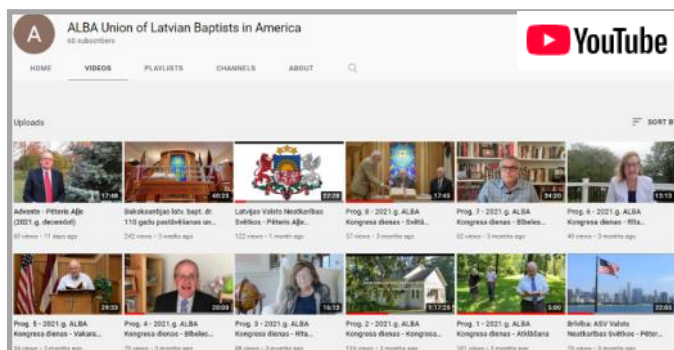
- 1. Pētera 2:16

Stāviet stipri

„Svabadībai Kristus mūs ir atsvabinājis. Tad nu stāviet stipri un neļaujieties atkal iejūgties kalpības jūgā! „

- Galatiešiem 5:1

ALBA YouTube KANĀLS

<https://www.youtube.com/@latvianbaptist>

SAVIENOTĀM VALSTĪM 250 GADI

„Dodiet cēzaram”

Mateja evaņģēlijā 22:15-22

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

1) Drīz pēc tam kad būsiet saņēmuši šo Kristīgo Balsi, Savienotās Valstis atzīmēs 250 gadu dzimšanas dienu. Savienoto Valstu brīvības deklarācija satur šos pārlaicīgos vārdus, kuri ir inspirējuši ļaudis visā pasaulē caur šiem 250 gadiem: "We hold these truths to be self evident that all men are created equal—that they are endowed by their Creator with certain unalienable rights, that among these are life, liberty and the pursuit of happiness. That to serve these rights governments is instituted among men deriving their just powers from the consent to the governed." Šajos vārdos tiek izteikti šīs zemes ideāli "Visi cilvēki ir radīti vienlīdzīgi. Valdība gūst savu autoritāti no to cilvēku piekrišanas, par kuriem tā valda." Šie bija ideāli. Lai sasniegtu tos, tas prasīja daudz gadu. Vēl šodien ir ļaudis, kuri vēlas ierobežot tos, kuriem būtu tiesības izraudzīt valdību, kuŗa par tiem valda. To jo sevišķi redzam beidzamajā gadā, kad valdība vēlas ierobežot tos; kuriem ir tiesības būt pilsoņiem un vēlēt.

Foto: Pēteris Aļle

Sakot, ka cilvēkiem ir tiesības uz vienlīdzību un ka

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – Enoks Biķis	2	What does all this mean? A Pentecost Sermon — māc. Dr. Pauls Barbins	19
Savienotām valstīm 250 gadi Māc. Dr. Uldis Ukstiņš	3	Pie Dieva labās rokās — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	23
Pārdomas ASV 250 gadu jubilejā — Pēteris Aļle	7	Bukskauntijas draudzes darbība — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	27
Brīvība—ALBA 2026. g. kongresa dienas — māc. Dr. Uldis Ukstiņš	12	LBDS kongress — Enoks Biķis	30
Slimā sieviete — māc. Edgars Mažis	13	Ventspils baptistu draudze — Enoks Biķis	32
Skatīdamies uz Jēzu — māc. Valdis Andersons	16	Kristīgā Balss pirms 45 gadiem — Gatis Ķeris	34

Radītājs ir Tas, kurš devis tiem tiesības uz dzīvību, brīvību un iespējām dzīties pēc laimīgas dzīves, norāda uz ticību Dievam. Dievs tieši tiek minēts iepriekšējā paragrāfā ASV brīvības deklarācijā, kur rakstīts: “the laws of nature and natures God” ir tas, kas dod tiesības Amerikas kolonijām atdalīties no Anglijas un nokratīt tās pārvaldīšanas jūgu. Netieši šie vārdi saka, ka valsts ir Dieva iestādījums. To apustulis Pāvils tieši pasaka savā vēstulē Romiešiem: “Ikviens lai ir paklausīgs augstākām varām, jo nav citādas varas kā vien no Dieva un tās, kas ir, ir Dieva ieceltas.” (Pāvila vēstule Romiešiem 13:1) Kā labi zinām, apustulis runā par pagānu Romas impērijas augstāko varu. Arī Jēzus vārdi, kuŗus apceram šodien: “Dodiet cēzaram, kas pieder cēzaram un Dievam, kas pieder Dievam.” (Mateja ev. 22:21) apliecina ka mums kā ticīgiem ļaudīm, kā Viņa sekotājiem ir zināma atbildība pret valsti.

Dievs ir iestādījis pasaulē trīs pamata autoritātes. (a) Ģimeni - kuŗā autoritāte pieder vecākiem; (b) Valsti - kuŗai ir autoritāte sabiedrības sfērā uzturēt kārtību

un taisnību un rūpēties par savu pilsoņu labklājību (c) Draudzi, - kurai ir autoritāte garīgā sfērā rūpēties par savu locekļu garīgo labklājību.

2) Šodien atzīmējot Savienoto Valstu 250 pastāvēšanas gadus, pirmkārt domāsim par iepriekš pieminētiem Jēzus vārdiem: “ Dodiet cēzaram, kas pieder cēzaram un Dievam, kas pieder Dievam.” (Mateja ev. 22:21) Konteksts šiem vārdiem ir redzams mūsu apceramā Rakstu vietā : “Tad farizeji aizgāja un apspriedās, ka Jēzu vajadzētu pieķert kādā vārdā. (Mateja ev 22:15) Farizeji domāja, ka viņi ir atraduši ideālu plānu, kā novest Jēzu, vai nu konfliktā ar jūdu tautu, vai ar Romas valdību. Kopā ar Hēroda piekritējiem tie liekulīgi Jēzum prasa: “Skolotāj, mēs zinām. ka Tu esi paties - Tu Dieva ceļus māci patiesībā un nedod cēzaram nodevas, vai nē?” (Mateja ev. 22: 17) Jēzum būs jāatbild ‘Jā’, vai ‘ Nē’. Sakot ‘ Jā,’- tas novedīs Jēzu konfliktā ar jūdu tautu kas uzskatīja Romiešus

kā iekārotājus un apspiedējus. Sakot’ Nē’,- tas, protams novedīs konfliktā ar Romu, jo katra valsts

Photo by Todd Taulman / Getty Images

Monēta ar Cēzara attēlu.

Photo: Zaks Antiquities

dzīvo no nodevām. Valsts nevar atļauties, ka ļaudis nemaksā nodevas, kur tad nu vēl ļaut to nedarīt iekārotiem ļaudīm. Romas nodevas bija kādi 33% no jūdu tautas ienākumiem. Tādēļ muitnieki, kā Caķejs, tika karsti ienīsti un pat pielīdzināti netīklēm.

Jēzus atbilde pārsteidza Viņa iztaujātājus, jo Viņš neatbildēja ne ar 'Jā' ne ar 'Nē', sacīdams: "Parādiēt man naudu, ar ko Jūs maksājat nodevas." Jēzus zināja farizeju viltību, tādēļ pirms šī lūguma sacīja: "Ko jūs mani izaiciniet, jūs liekulī." To liekulībā bija skaidri redzama glaimojošos vārdos kuŗus tie sacīja Jēzum pirms Viņu iztaujāja par nodevām. Jēzus lūgums pēc monētas ar ko bija jāmaksā nodevas Romai, pēc denārija, pats jau bija kā atbilde farizejiem un herodiešiem uz jautājumu par nodevu maksāšanu. Uz denārija bija ķeizara Tibērija ģimetne, attēls. Tibērijs bija cēzars, kuŗš valdīja Jēzus zemes dzīves kalpošanas laikā. Jēzus saņēmis denārijiņu prasa: "Kā attēls šis un uzrakst?" Protams Jēzus zināja atbildi, bet Viņš vēlas lai Viņa taujātāji atbild "ķeizara ". Uzraksts bija: "Tibērijs, cēzars, dievišķā Augusta dēls". Ar to, ka farizejiem un hērodiešiem bija šis denārijs, tie pierādīja, ka farizeji un hērodieši piekrīt ķeizara tiesībām ievākt nodevas. un ka tie tās maksā. Tas bija pret jūdu Svēto Rakst; likumiem, kuŗi neatļāva lietot neviena

cilvēka attēlu. Jēzus uzrāda šo laužu liekulību, kad tie Viņam prasīja: "Vai atļauts cēzaram maksāt nodevas?" bet paši jau to;

Mēs pateicamies Dievam, ka varam dzīvot šeit Savienotās Valstīs, zemē, kuŗas neatkarības deklarācija apliecina, ka pirmā atbildība, lojalitāte, tās pilsoņiem ir uz Dievu, kuŗš visus cilvēkus radījis vienlīdzīgus. Ja valsts apdraud cilvēku tiesības uz dzīvību, brīvību vai svētīgu dzīvi, tad tās pilsoņiem ir tiesības nomainīt šādu valdību. Mēs ka kristieši esam atbildīgi Dieva priekšā veidot tādu valdību kura pagodina Viņu un atspoguļo Viņa gribu savā rīcībā. Mēs vēlamies dot Dievam sevi un savu pilnīgo uzticību, jo piederam vienīgi Viņam.

II.

Šajās dienās, kad mēs atzīmējam Savienoto Valstu 250 gadus, mēs gribam otrkārt arī atzīmēt vienu no krīstiskiem posmiem valsts vēsturē, kas pārbaudīja vai vārdi brīvības deklarācijā varēs pastāvēt. Arī šodien mēs atrodamies kritiskā laikā, kas pārbauda vai vārdi ka : "all men are created equal" pastāvēs turpmāk šajā zemē.

1) Pirms 163 gadiem, 1863. gada 4. jūlijā, Getisburags pilsētas apkaimē tiek uzvarēta kauja, kas nosaukta šīs pilsētas vārdā:"The battle of Gettysburg." Tā ir viena no visvairāk izšķirošajām kaujām Savienoto valstu vēsturē, kuŗa apturēja ģenerāli Robert E, Lee uzvaras gājienu un bija iesākums dienvidnieku kara spēku iznīcināšanai un Konfederātu štatu iznīcināšanai. Tā paša 1863. gada 19. novembrī, civiļ kaŗam plosoties, kas turpinās vēl kādus divus gadus, tiek iesvētīta kapsēta tur, kur norisinājās šī kauja. Iesvētīšanas ceremonijai bija divi galvenie runātāji. Pirmais runāja divas stundas. bet otrais tika divas minūtes. Pirmā runa ir sen jau aizmirsta. Otrais runātājs bija prezidents Ābrahāms Linkolns, kuŗa runa iekalta akmenī un tiek no vēsturniekiem vērtēta kā viena no izcilākām runām pasaules vēsturē. Šī prezidentā Linkolna Getisburgas runa beidzas ar vārdiem" "KĀ mēs šeit apņemamies ka šie mirušie nav miruši velti. Ka šī valsts Dieva vadībā piedzīvos jaunu brīvības atdzimšanu. Un ka valdība, kuŗa nāk no tautas, ir no tautas, un ir priekš tautas un nepazudīs no šīs

pasaules. Linkolna runa sākās ar liecību, ka Amerikas civīlais karš pārbauda vai Savienotas Valstis, jeb kāda cita valsts, dibināta uz principa, ka visi cilvēki radīti vienlīdzīgi, var ilgi pastāvēt.

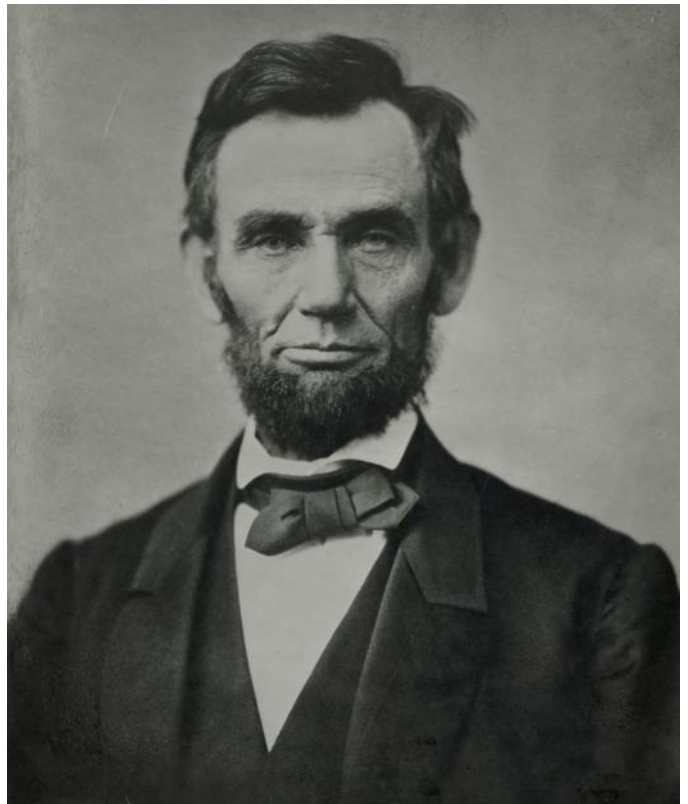
Runājot par ziemeļiem un dienvidiem prezidents Linkolns kādā citā runā, savā otrajā inaugurācijas runā saka: dienvidi labāk pieņēma karu, nekā ļautu valstij pastāvēt, ziemeļi pieņēma karu labāk, nekā ļaut valstij tikt iznīcinātai. Dievs nevēlas karus, bet Dievs pielaiž karus. Linkolns, savā otrā "inaugurālā" runā, citē Bībeli četras reizes un piemin Dievu 14 reizes. Viņš citē Mateja ev. 18: 7 : "Vai! pasaulei apgrēcības dēļ! Apgrēcībai gan jānāk, bet vai! tam cilvēkam, caur ko nāk apgrēcība. Viņš saka ka karš ir cilvēku grēku sekas. Kāds ir sacījis: "War is Hell!" Jāsaka ka tāpēc karš ir elle, jo visi grēki kas noved cilvēku ellē, visu desmit baušļu pārkāpšana parādās karos, kā mēs to šodien redzam Ukrainas karā un karā starp Savienotām Valstīm un Irāku. Karos visi cilvēku grēki parādās viss šausmīgākos veidos. Karos tiek slepkavots, zagts, izvarots, iekārta manta, sievas un viss kas cits. Tāpēc arī daudzi pēc dalības karos piedzīvo PTS Karavīri piedzīvo garīgu un fizisku sabrukumu no tām šausmām, ko ir redzējuši.

Par spīti dienvidnieku naidam pret Savienotām Valstīm, Ābrahāms Linkolns, savā otrā "inaugurālā" runā arī sacīja: "Ar naidu pret nevienu, darot kas ir pareizs, tā kā Dievs liek mums redzēt patiesību, centīsimies pabeigt darbu kuŗu darām, pārsiet tautas ievainojumus, gādājot par tiem kuri nesuši šo cīņu un viņu atraitnēm un bāreņiem, darot visu lai panāktu taisnību un paliekošu mieru savā starpā un ar visam valstīm."

Kad pēc viņa noslepkavošanas, Linkolna miesas atrodas Filadelfijā, viens no šīs pilsētas slavenākiem sludinātājiem Philip Brooks, kurš pazīstams kā Ziemsvētku dziesmas : Ak mazā miļā Betlēme vārdu autors, savā svētruna šai gadījumā saka: "Tā lai viņš dus mūsu vidū šodien un lai mūsu ļaudis noliecas nopietnās pārdomas, skatās viņa sejā un mācās no viņa apbedīšanas.

Kā viņš piestājas savā ceļojumā no savām rietumu mājām un sacīja, ko viņš ar Dieva palīdzību A vēlas darīt, tā lai viņš atkal piestājas dodoties atpakaļ uz sava rietumu māju kapiem un uzrunā mūs ar

klusēšanu, kas ir spēcīgāka par vārdiem. Tik drosmīgi, tik pilnīgi, Dieva spēkā viņš darīja to, ko spēja. Dievs viņu ņēma, kā Dāvidu, no aitu ganāmpulka, lai paēdinātu Jēkabu, paēdinātu savus ļaudis, Izraēla tautā savu mantojumu. Viņš nāk ar pārliecību un ticību un viņš atgriežas kā uzvarētājs. Kad viņš šeit šodien piestājas, no viņa aukstām lūpām atskan liecība, ka viņš ir pildījis to pienākumu, kuŗš viņam uzlikts. Ko citu varam sacīt no skumīgām sirdīm,kā to? "Viņš tos ganīja ar skaidru sirdi un vadīja ar sapratīgu roku." (Psalms 78: 72) Darbs ko darīja .Ābrahāms Linkolns, nav vēl šodien Savienoto Valstu 250 gados pabeigts. Mūsu dienās politiķi nevar stāvēt blakus prezidentam Linkolnam. Viņš mūsu skatījumā ir Savienoto Valstu izcilākais prezidents.

Prezidents Ābrahāms Linkolns Photo: Library of Congress

Philip Brooks nobeidz savu svētrunu ar citātu no Linkolna GetisburGas runas beigām, kuŗu jau minējām: " Kā mēs šeit apņemamies',ka šie mirušie nav miruši veltīgi. Ka šī valsts Dieva virsvadībā piedzīvotu jaunu brīvības atdzimšanu un ka valdība, kas nāk no tautas, ir no tautas un ir priekš tautas, - nepazustu no šīs pasaules." Philip Brooks savā svētrunā saka : Lai Dievs dara mūs cienīgus

Ābrahāma Linkolna piemiņai.” Viņš nobeidz savu svētrunu ar citātu no Linkolna Getisburags runas beigām, kuru jau minējām : “ Kā mēs šeit apņemamies, ka šie mirušie nav miruši veltīgi Lai šī valsts Dieva virsvadībā, piedzīvotu jaunu brīvības atdzimšanu. un ka valdība kas nāk no tautas, ir no tautas un ir priekš tautas, nepazustu no šīs pasaules. Šim citātam seko lūgšana: “Lai Dievs dara mūs cienīgus Ābrahāma Linkolna piemiņai.”

Svabadība, brīvība, var būt mūsu, atzīmējot Savienoto valstu 250. gadu dzimšanas dienu tikai tur, kur visi valsts pilsoņi ir brīvi. Psalmists saka “Ja es būtu lolojis savā sirdī Jaunu, Tas Kungs mani neklausītos.” (Psalm 66: 18- jaunais tulkojums)

Svētība var nākt individuālo pilsoņu un tautas dzīvē tikai tur, kur valda taisnība. Lielais posts, ko nesa Cīvilais kaŗš, nāca no grēcīgās vergturības noliedz šīs patiesības. Tā šodien jāprasa, vai dzenoties pēc īslaicīgas labklājības, indivīdi kā arī visa tauta ir aizmirsuši pravieša Michas vārdus: “Viņš tev ir teicis ak cilvēk, kas ir labs un ko Tas Kungs no tevis prasa -: proti, spriest taisnu tiesu taisnību, mīēt žēlastību un pazemībā staigāt ar Dievu.” (Michas 6:8) Lūgsim ikdienas lai šie vārdi ir patiesība mūsu dzīvēs, lai tie ir patiesība Savienoto Valstu dzīvē. Lūgsim lai Dievs svētī šīs Savienotās Valstis, ka to pilsoņi meklē Viņu un paklausa Viņam.

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

PĀRDOMAS ASV 250 G. JUBILEJĀ

Pēteris Aļle

Filadelfijas pilsēta ir vēsturiska vieta. Tur ir notikuši vairāki nozīmīgi gadījumi mūsu (ASV) valsts vēsturē. Filadelfijā valsts dibinātāji parakstīja neatkarības proklamēšanas dokumentu (*Declaration of Independence*). Tas bija 1776. gadā. Drusku vairāk kā desmit gadus pēc tam, 1787. gadā Filadelfijā parakstīja ASV konstitūciju, kuŗu vēlāk apstiprināja visas 13 oriģinālās kolonijas.

Šie dokumenti ir devuši mūsu valstij pamatprincipus, kas ir gadu gājumā pastāvējuši un arī vadījuši likumus un tiesas lēmumus.

Daži ir vērojuši. ka šie dokumenti nav perfekti, un arī, ka šo dokumentu autori nav bijuši perfekti cilvēki. Tomēr nenoliedzams ir tas, ka Bībeles un Dieva Vārda patiesība un Dieva likumi ir ļoti ietekmējuš valsts dibinātājus un šo dokumentu parakstītājus.

John Adams rakstīja šos vārdus: “ *Our Constitution was made only for a moral and religious people. It is wholly inadequate to the government of any other.*” Mūsu konstitūcija ir derīga tikai tādai tautai kuŗai ir morālais un garīgais pamats. Konstitūcija ir nepilnīga pārvaldīt citus cilvēkus.

Vēsturnieki atzīst, ka kristietība, Bībele un

Foto: ALBA YouTube kanāls

kristietības principi un vērtības ir bijuši ļoti svarīgi ASV dibināšanā. Tomēr ir vērtīgi atcerēties, ka mūsu valsts dibinātāji neuzspieda nevienam kristietību. bet deva brīvību valsts pilsoņiem pašiem izvēlēties reliģiju, draudzi, ticību vai arī neticēt nemaz.

Lūgšanas un Dieva Vārds

ASV vēsturē ir vairākas reizes, kad prezidenti un citi valdības vadītāji ir atklāti un publiski citējuši Dieva

Assembly Hall. Šinī telpā parakstīja neatkarības deklarāciju un konstitūciju.

Photo: National Park Service

Vārdu un arī publiski lūguši Dievu. Daži piemēri, kuŗi te parādīti galvenokārt angļu valodā, ar saīsinātu latviešu valodas versiju.

. Pirmajā kongresā, 1774. gadā: *Rev. Jacob Duché* izlūdās Dieva palīdzību, Viņa gudrību. “Be Thou present, O God of wisdom, and direct the councils of this honorable assembly; enable them to settle things on the best and surest foundation. That the scene of blood may be speedily closed; that order, harmony and peace may be effectually restored, and truth and justice, religion and piety, prevail and flourish amongst the people. Preserve the health of their bodies and vigor of their minds; shower down on them and the millions they here represent, such temporal blessings as Thou seest expedient for them in this world and crown them with everlasting glory in the world to come. All this we ask in the name and through the merits of Jesus Christ, Thy Son and our Savior.”

. 1787. federālās valdības kongresa sanāksmē, spriežot par konstitūciju: *Rev. Roger Williams* izlūdās Dieva gudrību likuma devējiem un arī vienprātību konstitūcijas apstiprināšanai. “*As this is a period, O Lord! big, with events, impenetrable by any human scrutiny, we fervently recommend to thy fatherly notice, that august Body assembled in this city, who compose our Federal Convention; will it please Thee, O Eternal I Am! to favor them from day to day with thy immediate presence; be thou their wisdom and their strength! Enable them to devise such measures as may prove happily instrumental for healing all divisions, and promoting the good of the great whole; incline the hearts of all the people to receive with pleasure, combined with a determination to carry into execution, whatever these thy servants may wisely recommend.*”

. Pilsoņu kara laikā Prezidents Ābrahāms Linkolns lūdza, lai Dievs apžēlojas par Ameriku un

piedod to, ka iedzīvotāji ir piemirsuši Dievu: *“Whereas, it is the duty of nations as well as of men to own their dependence upon the overruling power of God, to confess their sins and transgressions in humble sorrow yet with assured hope that genuine repentance will lead to mercy and pardon, and to recognize the sublime truth, announced in the Holy Scriptures and proven by all history: that those nations only are blessed whose God is the Lord... We have been the recipients of the choicest bounties of Heaven. We have been preserved these many years in peace and prosperity. We have grown in numbers, wealth, and power, as no other nation has ever grown. But we have forgotten God. We have forgotten the gracious Hand which preserved us in peace, and multiplied and enriched and strengthened us; and we have vainly imagined, in*

the deceitfulness of our hearts, that all these blessings were produced by some superior wisdom and virtue of our own. Intoxicated with unbroken success, we have become too self-sufficient to feel the necessity of redeeming and preserving grace, too proud to pray to the God that made us!

. Otrā pasaules kara laikā prezidents *Franklin Delano Roosevelt*, 1944. g. 6. jūnijā, kad sabiedrotie sāka Eiropas atbrīvošanu, lūdza, lai Dievs palīdz kara spēkam uzvarēt ļaunu: *“Almighty God: Our sons, pride of our Nation, this day have set upon a mighty endeavor, a struggle to preserve our Republic, our religion, and our civilization, and to set free a suffering humanity. Lead them straight and true; give strength to their arms, stoutness to their hearts, steadfastness in their faith. They will need Thy*

ASV karavīri pie „Utah” jūrmalas Francijā, 1944. g. 6. jūnijā

Photo: Conseil Régional de Basse-Normandie

blessings. Their road will be long and hard. For the enemy is strong. He may hurl back our forces. Success may not come with rushing speed, but we shall return again and again; and we know that by Thy grace, and by the righteousness of our cause, our sons will triumph. They will be sore tried, by night and by day, without rest-until the victory is won. The darkness will be rent by noise and flame. Men's souls will be shaken with the violences of war. For these men are lately drawn from the ways of peace. They fight not for the lust of conquest. They fight to end conquest. They fight to liberate. They fight to let justice arise, and tolerance and good will among all Thy people. They yearn but for the end of battle, for their return to the haven of home. Some will never return. Embrace these, Father, and receive them, Thy heroic servants, into Thy kingdom”

. Pēc 9/11/2001. Prezidents George Bush lūdza Dieva palīdzību un arī citēja Pāvila vēstuli Romiešiem 8:38-39: *“This world He created is of moral design. Grief and tragedy and hatred are only for a time. Goodness, remembrance, and love have no end. And the Lord of life holds all who die, and all who mourn....America is a nation full of good fortune, with so much to be grateful for. But we are not spared from suffering. In every generation, the world has produced enemies of human freedom. They have attacked America, because we are freedom's home and defender. And the commitment of our fathers is now the calling of our time. On this national day of prayer and remembrance, we ask almighty God to watch over our nation, and grant us patience and resolve in all that is to come. We pray that He will comfort and console those who now walk in sorrow. We thank Him for each life we now must mourn, and the promise of a life to come. As we have been assured, neither death nor life, nor angels nor principalities nor powers, nor things present nor things to come, nor height nor depth, can separate us from God's love.”*

Brīvības statuja, aiz tās divi gaismas stabi pieminot tos kas zaudēja dzīvības 2001. g. teroristu uzbrukumā.

Photo: Jared North

. 2020. g. februārī – Prezidents Donalds Tramps:” *We ask our Father in Heaven to guide our steps, protect our children, and bless our families”*

Šis ir tikai dažas lūgšanas un Dieva vārda citējumi kas ir atrodami ASV valsts vēsturē. Mēs esam pateicīgi par ikkatru valsts vadītāju un atbildīgo personu, kas ir gatavi publiski apliecināt savu ticību un lūgt Dieva gudrību, palīdzību, vadību.

Atskatoties uz 250 gadiem, uz ko mēs kā ticīgie cilvēki esam aicināti?

Pateiksimies

Dievs ir bagātīgi svētījis Ameriku. Šī nav perfekta valsts, ir daudz kas mūsu valstī, kas nav labs un arī kas nedod Dievam godu. Pateiksimies par to, kas ir labs, godīgs, vērtīgs. Pateiksimies par Dieva

dāvanām – par brīvību, par iespēju pulcēties netraucētiem mūsu mājās, dievnamos, lūgt Dievu, sludināt evaņģēliju, gādāt par trūcīgiem visādās pasaules valstīs.

“Laba lieta ir Tam Kungam pateikties un dziedāt Tavam Vārdam, Tu Visuaugstākais, paust rītos Tavu žēlastību un naktīs Tavu uzticību ar desmitstīgu cītaru un arfu, ar cītaras maigajām skaņām. Jo Tu, Kungs, mani esi iepriecinājis ar Savu darbu, es gavilēju par to, ko Tava roka dara.” – 92. Psalmis 2.-5. pants

Lūgšim

Lūgšim par mūsu vadītājiem, visos valdības līmeņos. Lūgšim, lai Dievs viņiem dod gudrību, lai Viņš dod mūsu valstij likumdevējus, kas veido likumus un valsts noteikumus saskaņā ar Dieva gribu un Viņa dabu.

“Tad nu es pamācu tevi vispirms turēt lūgšanas, pielūgšanas, aizlūgšanas, pateicības lūgšanas par visiem cilvēkiem, par valdniekiem un visiem, kas ir augstā amatā, lai mēs dzīvotu mierīgu un klusu dzīvi visā dievbijībā un cienībā. Tas ir labi un patīkami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, kas grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas.”
Pāvila 1. vēstule Timotejam 2:1-4

Lūgšim lai brīvība tiek izlietota lai Jēzus Kristus evaņģēlijs izplatās. Lūgšim lai nāk pār mūsu zemi jauna atmaoda, ka cilvēki sirdis, prāti un domas grieztos uz Dievu un Viņa patiesībām, likumiem, vērtībām. Lūgšim, lai vēl žēlastības laiks turpinās, ka daudzi atgriežas un pieņem Jēzu Kristu kā Pestītāju un Kungu.

Būsim uzticīgi dāvanu pārziņi.

Dievs mums ir piešķīris brīnišķīgas dāvanas: Brīvība, Labklājība, Spēks, izdevības darīt, izdevības rādīt mīlestību, sniegt palīdzīgu roku. Būsim šo dāvanu labi un gudri pārvaldnieki.

“Tad atnāca tas, kas bija dabūjis piecus talentus, atnesa vēl piecus un sacīja: Kungs, Tu man iedevi piecus talentus; redzi, es sapelnīju vēl piecus. Un viņa kungs sacīja tam: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, Es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava Kunga priekā.” Mateja ev.

25:20-21

Ticīgie ir Debesu Valstības pilsoņi.

Šai dzīvē, daļa no lasītājiem- mēs esam ASV pilsoņi. Neizteicami daudz pārāka par šīs zemes pilsonību ir ikkatra ticīgā piederība Debesu Valstībai. Dievs ir aicinājis mūs kalpot Viņam, atspoguļot Viņa mīlestību, pasludināt Viņa Dēlu. Darīsim to, uz ko Viņš mūs ir aicinājis, Viņam par godu un teikšanu.

“Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.” Mateja ev. 5:16

Lai Dievs mums palīdz svinēt ASV jubileju pateicībā, lūgšanā un ar atjaunotu degsmi kalpot Viņam tai vietā, kurā Viņš mums ir piešķīris būt.

Piezīme: Vairāki lūgšanu teksti ņemti no šīs tīmekļa lapas: <https://www.whitehouse.gov/freedom250/america-prays/>

Brīvības zvans kas atrodas Filadelfijā. Zvanā ir ieraksts no 3. Mozus grāmatas 25:10 „Proclaim Liberty throughout all the land and unto all the inhabitants thereof”

Photo: William Zhang

BRĪVĪBA

Saviento valstu 250 gadi Brīva Latvija

ALBA 2026. g. kongresa dienas no 14. līdz 16. augusta
Filadelfijas Svētā Jāņa ev. lut. draudzes dievnamā

Šis ALBA kongresa dienas atšķirsies no iepriekšējām, jo tās vairs nenotiks mums iemīļotajā Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnamā. Tās notiks Filadelfijas Svētā Jāņa ev. lut. draudzes dievnamā. Mēs pateicamies Svētai Jāņa draudzei par izdevību noturēt mūsu kongresa dienas viņu dievnamā. No 14. līdz 16. augustam. Kongresu dienu virstemats būs: **“Brīvība: ASV 250 gadi un Brīva Latvija”** Mēs domāsim par to, ka pirms 250 GAIEM ASV brīvības deklarācija tika parakstīta Filadelfijā, netālu no vietas, kur mēs atradīsimies mūsu Kongresa dienās.

Dienas kartība šīm Kongresa dienām būs mazliet atšķirīga no iepriekšējām. Piekdien un sestdien, pēc karogiem un brokastīm, plkst. 9:45 no rīta, būs rīta svētbriķis. Piekdien, svētbriķī runās, Juris Alksnītis, no Bostonas par tematu: *“Brīvība un atbildība”* (Galatiešiem 5:1,13) Sestdien runās Linda Aļle Murphy, no Filadelfijas, par tematu: *“Brīvība Jēzū Kristū”*. Rīta svētbriķim sekos dziedāšana pulkstens 10:00 no rīta, Piekdien to vadīs Inta Gulbe, bet sestdien, Rita Pence.

Dziedāšanai sekos Bībeles studija, pulkstens 10:15 no rīta. Piekdien runās māc. Dr. Uldis Ukstiņš par tematu *“Brīvība Vecajā Derībā: Atbrīvošana no verdzības Ēģiptē un no gūstniecības Bābelē”* Sestdien runās Pēteris Aļle, ALBA vice - priekšsēdis, no Čikāgas, par tematu: *“Brīvība Jaunajā Derībā: Jaunās Derības mācība – Brīvība no rūpēm, brīvība sirdsapziņai, lūgšanās un kalpošanā”*. Pēc īsa starpbrīža būs grupu pārrunas un tad pusdienas, pulkstens 12:00.

Piekdien, pulkstens 2:00.pēcpusdienā, **būs ALBA draudžu kongresa pirmā sēde**, tai sekos vakariņas, pulkstens 5:00 pēcpusdienā. Vakara svētbriķis, pulkstens 6:00 pēcpusdienā, būs angļu valodā. Tajā runās māc. Fricis Ukstiņš par tematu *“Kur ir tā Kunga Gars tur ir brīvība!”* Svētbriķim, pulkstens 6:45 vakarā, sekos Vakara junda.

Sestdien, pēc pusdienām, pulkstens 12:00, būs pulkstens 1:00 pēcpusdienā **ALBA koru apvienības sēde**. Tai, pulkstens 3:30 pēcpusdienā, sekos **ALBA**

Kongresa dievkalpojums 2025. gadā Bukskauntijas draudzes dievnamā

Foto: Pēteris Aļle

kongresa otrā sēde ar Svēto Vakarēdienu, ar kolekti evaņģelizācijas fondam. Svēto Vakarēdienu vadīs māc. Dr. Pauls Barbins. Pulkstens 5:00 pēcpusdienā būs vakariņas, bet pulkstens 6:00 pēcpusdienā, ugunskurs, Gata Ķeņa vadībā. Vakara junda būs pulkstens 7:00 vakarā.

Svētdien 16. augustā, pulkstens 9:00 no rīta būs brokastis un pulkstens 10:00 no rīta, kora mēģinājums. **Kongresa dievkalpojums** būs pulkstens 11:00 no rīta. Runās angļiski, māc. Dr. Pauls Barbins, bet uzruna būs no māc. Dr. Ulža Ukstiņa, latviski. Būs arī sveiciens no māc. Gitas Galiņas, no Svētā Jāņa ev. lut. draudzes. Par muzikālo programmu rūpēsies Gunta Plostniece. Pie ērgelēm būs Sarma Aļļe. Kolekte būs ALBA palīdzības fondam.

Pie karogiem 2025. gadā

Foto: Pēteris Aļļe

SLIMĀ SIEVIETE

Marka ev. 5:25-34

Māc. Edgars Mažis

„Kādai sievietei, kas jau divpadsmit gadus sirga ar asiņošanu un bija daudz cietusi no daudzajiem ārstiem un iztērējusi visu, kas viņai bija, bet nebija guvusi nekādu labumu, kļuva aizvien sliktāk. Viņa, izdzirdējusi par Jēzu, nāca ļaužu burzmā un no mugurpuses pieskārs viņa drēbēm. Viņa domāja: “Ja vien viņa drēbēm pieskaršos, kļūšu vesela!” Un tūlīt viņas asiņošana apstājās, un viņa juta savā ķermenī, ka no šīs kaites ir dziedināta. Un Jēzus, uzreiz sajutis, ka spēks no viņa izgājis, pagriezās ļaužu pūlī un jautāja: “Kas aizskāra manas drēbes?” Bet viņa mācekļi VIŅAM teica: “Tu redzi, kā ļaudis spiežas Tev virsū, un Tu jautā: kas Mani aizskāra?” Viņš lūkojās apkārt, lai ieraudzītu, kas to bija darījis. Bet sieviete nobijusies un drebēdama, sapratusi, kas ar to noticis, nāca un nokrita Viņa priekšā un izstāstīja visu taisnību. Viņš tai sacīja: “Meita, tava ticība tevi ir dziedinājusi, ej ar mieru un esi vesela no savas kaites.” - Mateja ev. 5:25-34

Pasaulē, kurā dzīvojam, tik bieži jāpiedzīvo sāpes un pārdzīvojumi. Saslimst mazi bērni un pieauguši cilvēki. Ārsti sastopas ar arvien vairāk nezināmu diagnožu, zāles vēl nav izgudrotas, un tik bieži arī mūsu Latvijā mirst jauni cilvēki, kuņus izglābt nevar

Foto: Adventistu Rīgas Draudzes YouTube sludinājums

pat ar līdzcilvēku ziedojumiem. Var teikt, ka dzīve kļuvusi nedroša. Neprognozējama. Medicīna attīstās straujiem soļiem, bet slimības tik un tā ir mazliet

priekšā. Mums ir grūti iztēloties, cik daudz cilvēku šajā brīdī slimo Latvijā, cik daudz Eiropā un visā pasaulē? Katru dienu pasaulē mirst ap 170 000 cilvēku, 20-30 miljoni atrodas slimnīcās. Latvijas slimnīcās varētu būt ap 9000 cilvēku.

Katrs no mums varētu būt šajā stāstā, jo tad, kad jūtamies slikti, mēs vēlamies gan atgūt veselību, gan stabilitāti savai dzīvei. Mēs meklējam visdažādākajās vietās, jo ilgstoši dzīvot diskomfortā ir grūti. Vēl grūtāk ir tad, kad nav ne mazāko cerību uzmināt, kas ir manas slimības pamatā, kas to izraisījis, un kā lai to ārstē. Mēs jūtam līdztiem, kas slimo, smagi cieš, bet tik maz varam palīdzēt. Mēs noskumstam par negaidītu slimības saasinājumu un tīņa dzīvības izdzīšanu. Bet arī šajā gadījumā labāk ir klusēt kā izteikt spriedumu.

Kāda sievietei, kas jau divpadsmit gadus sirga ar asiņošanu un bija daudz cietusi no daudzajiem ārstiem un iztērējusi visu, kas viņai bija, bet nebija guvusi nekādu labumu, kļuva aizvien sliktāk. 25.-26.pp.

Sieviete, kurai nav vārda, kura pamazām izdziest... Kāpēc Marks neiedod viņai vārdu? Cilvēka vārds ir tik svarīgs viņam pašam un apkārtējiem. Varbūt sabiedrība bija aizmirsusi, kā viņu sauca, jo bija pagājuši 12 gadi, kopš viņa nebija manīta ne sabiedrībā, ne garīgajā apītē. Kad es domāju par draudzes locekļiem, kuri 12 gadus nav bijuši draudzē, tad parasti tie ir cilvēki, kuri dzīvo ārzemēs. Bet šo sievieti daudzi jau bija aizmirsuši, ka tāda vispār eksistē. Varbūt pat domāja, ka viņa ir mirusi.

Marks tik grafiski apraksta viņas ciešanas.

- **Cietusi no ārstiem(daudz)**
- **Iztērējusi visu, kas viņai bija**
- **Nebija nekāda labuma**
- **Kļuva arvien sliktāk**

Kāpēc šī sieviete cieta no ārstiem, nav zināms. Iespējams, ka ārsti nebija atklājuši, kāpēc šī sieviete asiņo. Viņa meklēja palīdzību visās iespējamās vietās, pie visiem ārstiem, bet katra viesošanās ārstu kabinetā, kas prasīja līdzekļus, atstāja viņu vēl lielākā izmisumā. Neko nenasām par viņas ģimeni. Vai viņai bija vīrs un bērni? Spriežot pēc tā, ka viņa bija

iztērējusi visu, kas viņai bija, viņa varēja būt pilnīgi viena. Neko nezinām arī par to, kas šo asiņošanu veicināja un kāpēc to nevarēja apturēt.

Sievietes asiņošana ebreju sabiedrībā tika pielīdzināta nešķīstībai. Viņu bija jāizolē no sabiedrības, jo viņa varēja aplipināt citus. Fiziski viņai kļuva sliktāk un sliktāk, emocionāli viņa bija ļoti vientuļa. Bezcerība. Gadu pēc gada. Kā viņa izturēja 12 gadus? 12 gadus, kas varēja būt kāda trešā daļa no viņas mūža, viņa bija izolēta no citiem, pat krēsls, uz kura viņa sēdēja, kļuva nešķīsts. Viņa netika ne uz templi, ne sinagogu. Viņai nebija draudzeņu, jo visi no viņas vairījās. Šī sieviete savā ziņā ir līdzīga spītālīgajam, par kuru domājām mēneša pirmajā svētdienā. Viņš pārkāpa likumu netuvoties veseliem cilvēkiem. Šī sieviete pārkāpa likumu, kas viņai liedza atrasties sabiedrībā.

Sieva, kurai daudzas dienas plūstin plūst asinis, kad tai nav mēnešreižu, vai arī, kad tās plūst pēc mēnešreizēm, ir nešķīsta visu laiku, kamēr tās plūst, viņa ir nešķīsta tieši tāpat kā savās mēnešreizēs. 3. Mozus 15, 25

Otra lieta. Sieviete nedrīkstēja pieskarties nevienam cilvēkam, īpaši Jēzum, kurš bija Skolotājs, jo tas padarītu Jēzu nešķīstu. Bet tad, kad cilvēks ir lielā izmisumā, viņš ir gatavs riskēt, jo, varēja notikt tā, ka viss ļaužu pūlis mestos šai sievietei virsū par to, ka viņa ir pārējās padarījusi nešķīstus.

Pieņemu, ka šorīt arī baznīcā ir cilvēki, kas ilgstoši sirgst, kuriem ārsts tā arī nespēj noteikt diagnozi. Cik bēdīgi ir tad, kad ārsts nevar palīdzēt, kad tev kļūst sliktāk un sliktāk. Šai sievietei nevar pārņemt palīdzības meklēšanu. Bet cik ilgi viņa izturēs? Ja mēs domājam par sevi, tad mūsu ciešanas parasti nav tik ilgas. Varbūt tu neciet 12 gadus, bet daudz mazāk. Varbūt tu netiec ar kādu lietu galā. Cik ilgi tu esi izturējies? Varbūt ne fizisku, bet kādu garīgu kaiti savā dzīvē. Tu zini, ka nekļūst vieglāk, gluži pretēji – tu lēnām izdilsti. Kur tu meklē risinājumu savai problēmai? Ir cilvēki, kuri salūzt savas slimības dēļ, pat aiziet neticībā, ja jau Dievs mani nedziedina...

27 Viņa, izdzirdējusi par Jēzu, nāca ļaužu burzmā un no mugurpuses pieskārs viņa drēbēm.

28 Viņa domāja: “Ja vien viņa drēbēm pieskaršos, kļūšu vesela!” 29 Un tūlīt viņas asiņošana apstājās, un viņa jūta savā ķermenī, ka no šīs kaites ir dziedināta.

Sievietes ticība ir aizkustinoša. Viņa nenāk un nelūdz Jēzu, jo zina, ka viņa nemaz legāli nedrīkst atrasties sabiedrībā. Viņa kaunas no sava stāvokļa, jo 12 gadi ir viņu atsvešinājuši no sabiedrības. Bet tad, kad ap Jēzu ir pūlis, viņa uzdrošinās darīt to, ko diez' vai kāds viņai ļautu, ja pat viņa par to ieminētos.

“Ja vien viņa drēbēm pieskaršos, kļūšu vesela!”

Photo: Almaz Nourzhanov on Unsplash

Vienā ziņā šī ticība ir mazliet maģiska. Viņa ir dzirdējusi, ka Jēzus dziedina cilvēkus, bet tā īsti Viņu nekad nav satikusi un iepazīsusi. Viņā vienkārši izspraucas līdz Jēzum. Pūlis ir liels, jāpieliek spēks, lai tiktu cauri.

Un tad notiek brīnums. Šī sieviete tūlīt tiek

dziedināta. Viņa to jūt savā ķermenī, viņa zina, ka ir noticis brīnums. Ja Jēzus būtu mūsu vidū, cik daudzi vēlētos Viņam pieskarties, paliekot anonīmi, izdarot to klusi un nemanāmi? Bet sievietes plāns izdodas tikai daļēji, jo Jēzum ir jāizdara vēl kaut kas šīs sievietes dzīvē.

30 Un Jēzus, uzreiz sajutis, ka spēks no viņa izgājis, pagriezās ļaužu pūlī un jautāja: “Kas aizskāra manas drēbes?” 31 Bet viņa mācekļi viņam teica: “Tu redzi, kā ļaudis spiežas Tev virsū, un tu jautā: kas mani aizskāra?” 32 Viņš lūkojās apkārt, lai ieraudzītu, kas to bija darījis. 33 Bet sieviete nobijusies un drebēdama, sapratusi, kas ar viņu noticis, nāca un nokrita viņa priekšā un izstāstīja visu taisnību.

Vai sieviete varēja neatklāt sevi? Tas bija viņas plāns. Klusi pieiešu, pieskaršos Jēzus drēbēm un tikpat klusi aiziešu. Jo viņai bija liels kauns par savu slimību, viņa jutās tik nevērta savās acīs, citu nicināta un atmesta, tik daudz “padomu” dzirdējusi, ka vajadzēja dzīvot svētāk, tad neslimotu... Tas tev par taviem grēkiem... Dievs tiešām tevi nemīl, ja jau 12 gadus tu te mokies...

Bet Jēzum ir svarīgi šo sievieti atkal celt godā, atjaunot viņu sabiedrībā. Un sieviete sevi atklāj, nobijusies, drebēdama. Viņa pasaka savu liecību Jēzum un cilvēkiem. Viņa izstāsta visu, kas ir noticis. Tas nav viegli, īpaši sievietei tā laika sabiedrībā un vēl runāt par savu slimību, par savu nešķīstību. Bet dažreiz ir tik svarīgi apliecināt citu priekšā, ko Dievs Tev ir darījis. Un Jēzus viņu tik ļoti iedrošina:

Viņš tai sacīja: “Meita, tava ticība tevi ir dziedinājusi, ej ar mieru un esi vesela no savas kaites.”

Jēzus ne tikai viņu atjauno sabiedrībā, bet sauc to par meitu. Dieva meita. Dieva mīlēta meita. Tā, kurai neviens neparādīja mīlestību tik daudzus gadus, nu ir piedzīvojusi Dieva dziedinošo mīlestību.

Ticība Jēzum. Dziedināšana. Miers sirdī un veselība. Jēzus nesaka, es Tevi dziedināju, kaut gan tā tas bija. **Bet ticība arī ir svarīga, jo ticība liek mums iet pie Jēzus.** Viņš viņu atlaida ar vārdiem: "Ej ar mieru." Ebreju kontekstā *Shalom* nozīmē vairāk nekā tikai mieru; tas nozīmē pilnīgu labklājību,

veselumu, harmoniju un pilnību.

Un mēs varbūt tā līdz galam nesaprotam, cik stiprai būtu jābūt mūsu ticībai? Pieņemu, ka pūlī bija cilvēki, kas pieskārās Jēzum, bet vai viņi lūdza pēc dziedināšanas un vai tika dziedināti, tas paliek apslēpts. Bet sievietes liecība ir iedvesmojoša. Tā var iedrošināt arī tevi un mani šajā rītā nākt pie Jēzus, nākt pazemīgi, lūdzot, lai Viņš dziedina Tevi. Varbūt tu sevī nes daudz kauna par savu dzīvi, par to, ka bieži jāslimo, par to, ka citi pārmet par tavu slimību. Varbūt tu esi noguris meklēt īstos ārstus, kas tev palīdzētu. Kad ir slikti, tu un es meklējam atbildes uz jautājumu: vai es kļūšu vesels. Un Jēzus dziedina šo sievieti, kas nebija pelnījusi, ka viņu dziedina. Bet viņas ticība bija tik īpaša, ka tā lika spert viņai radikālu soli. Tu un es mēs drīkstam lūgt, lai Jēzus mūs dziedina, lai Jēzus dziedina mūsu tuviniekus, māsas un brāļus draudzē.

Photo: Gianna B on Unsplash

SKATĪDAMIES UZ JĒZU

Vēstule Ebrejiem 12:1-2a

Māc. Valdis Andersons

"Tāpēc arī mēs, kam apkārt ir tik liels liecinieku pulks, nolikdami visu smagumu un grēku, kas mūs viegli sapin, ar izturību skriesim mums nolikto sacīkstī, skatīdamies uz Jēzu." **Ebrejiem 12:1–2a**

Mūsu draudzēs ir diezgan liela paaudžu atšķirība. Jaunākie cilvēki, tā sauktie "digitālie iedzimtie" – tie kuri ir dzimuši, uzauguši un pieauguši digitālajā laikmetā. Savukārt tādi kā mēs esam "digitālie imigranti" – digitālais laikmets vienkārši nemanot ienāca mūsu dzīvē.

Mūsu dēls Markus strādā informācijas tehnoloģiju jomā, un es esmu mēģinājis viņam prasīt, lai paskaidro, kas īsti ir tas "mākonis (iCloud)". Ko nozīmē, kā kaut kas glabājas mākonī (in the iCloud)? Kā tam piekļūst?

Viņa atbilde bija ļoti vienkārša:

"Pap, tu to nesapratīsi."

Ebreju vēstulē mēs dzirdam, ka *"mums apkārt ir tik liels liecinieku pulks."* Tāpat kā digitālo mākonī, mēs šo liecinieku pulku neredzam. Tomēr Ebreju vēstules

Māc. V. Andersons ar dzīves biedri Sylvia Foto: Autors

autors stāsta, ka mēs esam viņā ieskauti. Pulkā ir cilvēki, kuri ticībā paļaujas uz Dieva apsolījumiem.

Iepriekšējā nodaļā mēs lasām:

"Ticība ir stipra pašlaušanās uz to, kas cerams, pārlicība par neredzamām lietām." (11:1)

Es nevaru redzēt iCloud, bet man saka, ka tas tiešām eksistē. Man tas vienkārši jāpieņem. To varētu saukt par ticību.

Šajā liecinieku pulkā ir Vecās Derības cilvēki – piemēram, Ābrahāms, kurš par par tēvu kļuva vecumā, un Sāra, kura pēc ilgiem gadiem kļuva grūta, lai gan agrāk nespēja dzemdēt bērnus. Un ir vēl daudzi citi, kuri vienkārši ticēja Dieva apsolījumiem bez jautājumiem.

Pats ievērojamākais ir tas, ka viņi nekad nepiedzīvoja savu ticības cerību galīgo piepildījumu.

Vai jums kādreiz ir bijis kaut kas, ko jūs ļoti, ļoti gribējāt, bet tomēr nekad nedabūjāt?

Es atceros, ka bērnībā ārkārtīgi vēlējos elektrisko vilcieniņu komplektu. Katrā dzimšanas dienā, katros Ziemassvētkos es cerēju, ka šoreiz mana cerība piepildīsies. Bet tas nekad nenotika.

Vēlāk mūsu dēls vienā dzimšanas dienā saņēma diezgan dārgu vilcieniņu komplektu no savas tantes, un pēkšņi mūsu mājās bija elektriskais vilciens. Bet tas nebija tas pats, kas būtu bijis, ja es to būtu bērnībā saņēmis kad pēc tā tik cītīgi ilgojos

Atšķirība starp mani un tiem ticības cilvēkiem, par kuriem rakstīts Ebreju vēstules 11. nodaļā, ir tā, ka viņi patiesi ticēja, ka saņems to, uz ko cerēja.

Tomēr 39. pants saka:

"Visi šie ir saņēmuši labu liecību savas ticības dēļ, bet apsolījumu viņi nesaņēma."

Savā zemes dzīvē viņi neredzēja apsolījuma piepildījumu.

To pašu varam teikt par daudziem kristiešiem, kuri ticēja Dieva apsolījumiem, bet nomira, neredzot to piepildījumu. Mēs varam domāt par draugiem, ģimenes locekļiem, cilvēkiem mūsu draudzēs – tiem, kuri ticībā gājuši mums pa priekšu, bet savas dzīves laikā nepiedzīvoja to, kam bija ticējuši.

Ja viņi to nerasniedza šeit uz zemes, tad uz ko viņi cerēja?

Atbilde ir nākamajā pantā:

"Dievs mums bija paredzējis ko labāku."

Tas ir tas, ko mēs neredzam, bet kas mūs uztur.

Ebreju vēstulē mēs esam aicināti:

"Ar izturību skriesim mums nolikto sacīksti."

Līdzīgi apustulis Pāvils raksta vēstulē filipiešiem:

"Aizmirsdams to, kas aiz manis, un sniegdamies pēc tā, kas priekšā, es dzenos uz mērķi pēc balvas." (3:11b)

Pirms vairākiem gadiem man tika veikta kreisā ceļgala operācija. Dažas nedēļas vēlāk es ierados pie ķirurga uz pārbaudi. Tikko apsēdos, viņš teica:

"Man jums ir sliktas ziņas."

Es nodomāju: "Ak nē! Cik tas var būt nopietni? Vai vajadzēs vēl vienu operāciju jeb nogriezt kāju?"

Pēc nelielas pauzes viņš sacīja:

"Jūs vairs nekad nevarēsiet skriet."

Es atbildēju:

"Tās nemaz nav sliktas ziņas. Es nekad neesmu bijis skrējējs!"

Photo: Felix Yu on Unsplash

Tāpēc, kad Pāvils runā par skriešanu pēc balvas, tas nav kaut kas, ko es personīgi vēlētos darīt. Es nekad nepiedzīvošu tā saukto skrējēja eiforiju.

Tomēr Pāvils runā par kaut ko daudz svarīgāku. Viņš runā par virzīšanos uz mērķi. Skrējējs neskatās atpakaļ – viņš skatās uz finiša līniju.

Bet vai mēs dažreiz nedarām pretējo?

Mēs skatāmies atpakaļ uz lietām, kuras sen va-

jadzēja atstāt aiz muguras: sāpīgām atmiņām, neveiksmīgām attiecībām, darbu, kuru cerējām saņemt, bet nesaņēmām, sarežģītiem cilvēkiem darbā, eksāmenu vai uzdevumu, kurā cerējām uz augstāku novērtējumu.

Patīkamas atmiņas ir viena lieta. Bet, ja dzīvojam tikai negatīvajās atmiņās, tās var novērst mūsu skatienu no balvas, ko Dievs mums ir sagatavojis Kristū.

Turklāt ikdienas dzīve ir aizņemta. Rēķini jāsamaksā. Uz darbu jāierodas laikā. Bērni pieaug un dažreiz zaudē interesi un nenāvairs uz baznīcu. Ir ģimenes locekļi ar veselības problēmām. Ir mācības, pienākumi un rūpes.

Un tik viegli ir aizmirst finiša līniju.

Tāpēc Ebreju vēstules autors turpina:

"Skatīdamies uz Jēzu."

Jēzus ir mūsu finiša līnija.

Turēt acis vērstas uz Jēzu varētu būt mūsu dzīves moto. Tas ir tas, kas mūs atšķir pasaulē, kur dzīve bieži vien sastāv tikai no pienākumiem un raizēm.

Ko mums saka Raksti?

Pravietis Jeremija raksta:

"Es zinu domas, kādas man ir par jums, saka Tas Kungs, miera un nevis posta domas, lai jums dotu nākotni un cerību."(29: 11-12)

Jeremija šos vārdus rakstīja izraēliešiem trimdā. Viņi

bija zaudējuši savas mājas. Viņi bija aizvesti svešumā. Nākotne izskatījās drūma.

Tomēr Dievs viņiem saka:

"Es zinu, ko daru. Man ir plāns. Es neesmu jūs aizmirsis. Es jums došu nākotni un cerību."

Tas bija Evaņģēlijs Dieva tautai toreiz, un tas ir Evaņģēlijs arī mums šodien.

Dievam tiešām ir plāni.

Protams, tas nav viegli.

Kad atrodamies stresa pilnā situācijā, nav viegli domāt par Dieva nākotnes iecerēm. Dažreiz ir grūti pat lūgt.

Tomēr tieši tāpēc mums jātur acis vērstas uz finiša līniju. Jātur acis vērstas uz Jēzu. Jāatceras, ka Dievam ir plāns.

Un neaizmirsīsim arī to lielo liecinieku pulku.

Viņi jau ir noskrējuši savu sacīksti.

Viņi ir sasnieguši mērķi.

Tagad viņi gaida mūs.

Un pašā šī pulka vidū ir Jēzus.

Varētu teikt, ka viņi visi mūs iedrošina, sauc un uzmundrina, lai mēs nepārstājam skriet savu sacīksti.

Lai arī kas stātos jūsu ceļā, lai arī cik grūta būtu jūsu dzīves sacīkste, lai Dievs dod jums spēku to noskriet ar izturību, turot acis vērstas uz Jēzu.

Āmen

WHAT DOES ALL THIS MEAN?

A Pentecost Sermon

Bucks County Latvian Baptist Church

Rev. Dr. Paul Barbins

When the day of Pentecost had come, they were all together in one place. And suddenly from heaven there came a sound like the rush of a violent wind, and it filled the entire house where they were sitting. Divided tongues, as of fire, appeared among them, and a tongue rested on each of them. All of them were filled with the Holy Spirit and began to speak in other languages, as the Spirit gave them ability. Now there were devout Jews from every nation under heaven living in Jerusalem. And at this sound the crowd gathered and was bewildered, because each one heard them speaking in the native language of each. Amazed and astonished, they asked, 'Are not all these who are speaking Galileans? And how is it that we hear, each of us, in our own native language? Parthians, Medes, Elamites, and residents of Mesopotamia, Judea and Cappadocia, Pontus and Asia, Phrygia and Pamphylia, Egypt and the parts of Libya belonging to Cyrene, and visitors from Rome, both Jews and proselytes, Cretans and Arabs—in our own languages we hear them speaking about God's deeds of power.' All were amazed and perplexed, saying to one another, 'What does this mean?' *Acts 2:1-12*

'When the Advocate comes, whom I will send to you from the Father, the Spirit of truth who comes from the Father, he will testify on my behalf. You also are to testify because you have been with me from the beginning. *John 15:26-27*

That was one amazing day! That Pentecost day thousands of years ago when the Holy Spirit descended from God to move among humanity on earth. The disciples of Jesus were a small group in the midst of a large number of people. It was a large group of faithful people who had gathered in Jerusalem, fifty days after Passover, to celebrate

Foto: Pēteris Aļļe

Shavout, a feast of thanksgiving for the first fruits of the wheat harvest, and a remembrance of the law given by God to Moses on Mount Sinai. So, it was religious people getting together to worship and praise God for all of the gifts, guidance and graces received.

On that amazing day things must have started to feel a little different for all those people who had come together. First, there were atmospheric changes causing unexpected shifts in the weather making it sound like a gust of wind, sent from the heavens above, was blowing through the entire house.

Then, it seems as though the people gathered were having visions. Many saw divided tongues of fire fill the room and then start landing on people's heads.

Finally, everyone in the crowd started speaking in all sorts of different languages. So, all of the devout Jewish people, from all around the world, gathered together started speaking in their familiar language. But that's not all. The amazing fact is that even will all the different languages spoken, everyone understood one another.

I like the way that writer of the Book of Acts describes the situation. All of this - the sounds of gushing wind, the visions of fiery tongues, and the constant talking in different tongues left the folks gathered "bewildered", "amazed", and "astonished." Those descriptors might even understate the entire experience.

On that day when faithful people had gathered, there seems to have come a moment when everyone together took a collected breath and began to realize that they were able to make a little bit of sense out of everything that was going on. Although weather patterns were shifting, visions were making people see things happening, and everyone speaking in different languages it became clear to everyone that the topic of conversation was the same. Everyone was talking about God.

Yet even with a little bit of understanding, most everyone is still felt "amazed" and "perplexed" and left asking one unanswered question: "what does this mean?"

To us today, it may all seem like some crazy Bible moment in time, and a place long ago and far away. But I don't think that what happened on that Day of Pentecost is an isolated, once in a life time happening when feelings, visions and sounds all came together at one time leaving people asking questions. We often have experiences in our own lives today when we are left wondering "what does all this mean?"

Think back to a time in your own life when you felt bewildered, amazed, astonished or perplexed. Things may not have seemed as intense as that first Pentecost Day, but you too might have had an moment when you felt something moving around you leaving you with an uneasy feeling; or you saw

Photo: Aldo Prakash on Unsplash

something that was disturbing; or you heard something that might have left you confused.

Maybe you have been left asking "what does this all mean" after a recent visit to the hospital emergency room for yourself or with someone else. It is a place filled with movement, tough images to see and lots of sounds and a spoken language that can be confusing or easily misunderstood.

Perhaps you have had a recent conversation that left you feeling bewildered. You listened as everyone else was eager to express their opinions and thoughts on world events. Or maybe someone was telling you what you should think, how you should live, what you should say, or what you should do.

Maybe, it was a moment when you found yourself alone. You may have found yourself perplexed, wondering why it is that you feel alone or isolated. You may have been bewildered asking why is there nobody who will listen. You may have

been left asking yourself, "how am I so make sense of anything in this noisy world?"

Perhaps, you have felt this all as a gathered group of God's people here at the Bucks County Latvian Baptist Church. Let's be honest. This faithful community has been under some "stress" and unknowing for awhile now. You have all been concerned with the health of your pastor, the selling of the church building, and the well-being of church members and friends. That is a lot and can leave a community feeling anxious and left wondering "what does all of this mean?"

I don't think that the feelings of that Pentecost Day are a one time emotion set at a particular event in time. Feeling bewildered, perplexed, or astonished have seemed to become normal feelings in our world today. With all that is swirling around us and with everything we see, hear and learn about in the activity and constant noise that surrounds us, it is not unusual for us to ask, even of this Pentecost Sunday 2026, "what does this mean?"

Did you notice that little bit of "God-talk" that writer of the Book of Acts slipped into the story? While telling us about everything that was going on

in these people's lives the writer writes this: "all of them were filled with the Holy Spirit."

There it is! That is what we are meant to hear at Pentecost. That is the good news that we are to focus on with everything else that is happening. The message to those who were there on that day and to us who are celebrating many years later is that God is present in our midst. With everything going on, winds, visions, and speaking; with the range of emotions being felt from bewilderment, perplexity and fear; and with many asking "what does this mean" there is a point to it all.

The Good News is that the faithful people who were gathered to praise and worship God were all filled with the Holy Spirit! Which makes it clear that God is a part of everything that was happening. Every action. Every emotion. Every question.

This little reminder in the story from the Book of Acts that God is present in all things echoes what Jesus said to his disciples, in the Gospel of John, when they were all together for the last time. The disciples were feeling sad, and probably a bit amazed and astonished, with what Jesus was telling them about his leaving them and returning to the

Photo: Rob Curran on Unsplash

Father. They had to have been asking themselves "what does this all mean?"

That's when Jesus tells them that they will not be left alone because God's Holy Spirit - the Advocate - will be with them. So when Jesus' followers are filled with questions, or when they are trying to figure out or understand the world, or just feeling sad or alone, the Holy Spirit will descend and guide everyone into the greater truth of God.

What is the truth? The truth is that God is always with us! Even in the most challenging of times when we are asking out loud "what is this all about?", the truth - the Gospel truth - is that God is with us.

On that first Pentecost, when "all were filled with the Holy Spirit" God's promise was fulfilled. Remember, Jesus said: "A little while, and you will no longer see me, and again a little while, and you will see me." The Risen Christ ascended to be with the Father and the Holy Spirit descended on that Pentecost day in order for God's presence to continue to be with all Christ's disciples and make that moment sacred.

In a similar way, the Holy Spirit has been sent from God above into our crazy, bewildering, amazing lives to be with us to guide, console and love us, and to make our lives sacred too.

Yet some faithful church going folks may still be wondering "what does any of this have to do with today being the Church's birthday, the day celebrated as the birth of the Christian church's mission to the world?"

When Jesus was with his disciples he also said this to them: **"When the Advocate comes, whom I will send to you from the Father, the Spirit of truth who comes from the Father, he will testify on my behalf. You also are to testify because you have been with me from the beginning."**

That is part of the church's mission, to testify to God presence and action in our world today. That is what you and I are called to on this day. To simply let others know the truth that God is present in our world today.

I have come to think of "the Church" as groups of people who have experienced God's presence in

their lives, in both good and challenging times. And for those who have experienced God in their lives there is also the strong invitation to express gratitude to and for God in their own unique way.

The "Church" is a gathering of people energized by God to testify to God's presence in their lives through their mission, support, prayers and worship. Here, the Latvian Baptist Church has testified to God's active presence in its life by offering resources and support to sisters and brothers in Latvia and other parts of the world; keeping one another in prayer; gathering to worship together Sunday after Sunday, in good and in challenging times; and always being ready to proclaim that God, who is love, is present to and with everyone one of us.

By celebrating Pentecost, we are simply doing that which Jesus has asked us to do. We acknowledge that God is present to us and to testify that God has been, is now, and forever will be with us in whatever of life's situations we may find ourselves in.

On this Pentecost Sunday in the year 2026 we celebrate! We celebrate as a group of faithful people, who worship a God who makes God-self present to all in even the most bewildering and perplexing of times. We celebrate because we have experienced God's presence in our lives.

But this is a celebration that is not limited to one church day in the year. Rather, this is a celebration of God's presence in our lives that happens every day. So, on this day, and in the days to come, we pray that the Holy Spirit will continue to strengthen us and give us the courage to willingly and openly share from all of those experiences we have had of God being present to us.

May the God's Holy Spirit continue to be present to a confused and searching world, just as it was on that first Pentecost day. May we celebrate that God is in our midst, doing amazing things to enrich, transform and justify each and every life through Chris's love for each and everyone one of us.

Happy Pentecost Sunday to you all.

PIE DIEVA LABĀS ROKAS

Apustuļu darbi 1:1-11, Pāvila vēstule efeziešiem 1:16-23

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Apustulis Pāvils liecina minētajā Vēstules Efeziešiem Rakstvietā, ka tas spēks, kas atklājās pie Jēzus Kristus augšāmcelšanās un Debesbraukšanas, parādās arī Kristus draudzē, atklājas draudzes dzīvē šodien. Apustulis raksta: “Cik pārlieku liels ir Viņa (tas ir Dieva) spēka mērs, kas parādās pie mums ticīgajiem, darbodamies tādā pašā visspēcības varenībā, kādu Viņš parādījis Kristū, To uzmodinādams no mirušajiem un sēdinādams pie Savas labās rokas Debesīs.” (Efeziešiem 1:19-20) Lūkas evaņģēlijs, beidzas ar liecību par Jēzus debesbraukšanu. Tur mēs lasām Kristus beidzamos vārdus, ka Viņa sekotāji tiks apģērbti ar spēku no augšienes. Lasām: “Un notikās, kad Viņš to tiem stāstīja, Viņš tika uzcelts debesīs.” (Lūkas evaņģēlijs 24:51) Jēzus Kristus ir Debesīs pie Dieva labās rokas. Dieva labā roka simbolizē Viņa spēku. Psalmi vairākkārt runā par Dieva labo roku, kas ir spēcīga radīt, uzturēt un svētīt. Simt-desmitais psalms ir viena no visbiežāk citētām Vecās Derības Rakstvietām Jaunā Derībā. Tur lasām: “Tā Kunga vārds manam Kungam: Sēdies pie Manas labās rokas, tiekams Es lieku tavus ienaidniekus par pameslu Tavām kājām.” (Psalms 110:1) Šos psalmista vārdus atrodam Debesbraukšanas aprakstā Apustuļu darbos, kurus arī ir sarakstījis Lūka. Jēzus Kristus ir Debesīs pie Dieva labās rokas. Bet Dieva spēks, kas atklājas Viņa augšāmcelšanā un Debesbraukšanā, pieder mums - Viņa draudzei, šeit virs zemes. Jēzus, atstājot savus mācekļus, sola tiem Svēto Garu kas pildīs viņus ar spēku no augšienes.

Jēzus Kristus Debesīs pie Dieva labās rokas liecina, ka Viņš, kurš miris un augšamcēlies, ir tagad atgriezies pie Dieva sava Tēva. Jēzus Kristus, nākšana Svētā laiarā, Vasarsvētkos, lai pildītu Savas draudzes locekļus ar spēku no augšienes, liecina ka Tas, kurš miris un augšamcēlies un uzbraucis Debesīs. ir ar mums ikdienas līdz pasaules galam. Jēzus Jāņa evaņģēlijā, liecina ka tos darbus, kurus

Foto: Pēteris Aļe

Viņš dara, mēs - Viņa draudze, arī darīsim un vēl lielākus par tiem, jo Viņš aiziet pie Tēva. Tā mēs lasām Jāņa evaņģēlijā 14:12, ka Jēzus Kristus sūtīs Savai daudzei Aizstāvi, Patiesības Garu.

1) Jēzus Debesbraukšana, kas notiek 40 dienas pēc Lieldienām, pēc Viņa augšāmcelšanās, ir svarīga mūsu sapratnei par to, kas Viņš ir, un par Viņa vietu mūsu dzīvēs. Šogad 40 dienas pēc Lieldienām atzīmējam to ceturtdienā 14. maijā. Tā bija Debesbraukšanas diena. Šī diena, par nožēlu, ieņem daudz mazāku vietu draudzes dzīvē kā Ziemsvētki, Lielā piektdiena, Lieldienas, pat Vasarsvētki, bet visu šo dienu nozīme nebūtu saprotama bez Jēzus Debesbraukšanas.

Dieva Vārds liecina, ka Jēzus brīnumainā kārtā piedzima jaunavai Marijai. Lūkas evaņģēlija sākumā

mēs lasām eņģeļa Gabriēla liecību Marijai: “Svētais Gars nāks pār tevi, Vissaugstākā spēks tevi apēnos - jo Tas, kas no tevis dzims, būs saukts svēts un taps saukts Dieva Dēls. (Lūkas evaņģēlijs 1:35) Jāņa evaņģēlijā Jēzus piedzimšana tiek aprakstīta teologiskā valodā. Lasām: “ Vārds kas bija pie Dieva un Vārds bija Dievs. Vārds tapa miesa, lai mājotu mūsu vidū un mēs skatījām Viņa godību, kā Tēva vienpiedzimušā Dēla. pilnu žēlastības un patiesības.” (Jāņa evaņģēlijs 1:1b.14) Jēzus piedzima un uzauga lai mācītu, dziedinātu un darītu brīnumus. Viņš bija 30 gadus vecs, kad Viņu apcietināja, tiesāja un krustā sita. Viņš mira pie krusta Golgātas kalnā. Bet Viņš nepalika kapā; trešā dienā Viņš augšāmcēlās, jaunā, apskaidrotā miesā. Šaijā apskaidrotā miesā Viņš parādījās 40 dienas Saviem mācekļiem. Tā bija miesa, kas bija garīga, pārdabiska miesa. Tā Viņš pēkšņi parādījās augšistabā mācekļiem aiz slēgtām durvīm. Pēc 40 dienām Viņš uzbrauca debesīs. Patiesi Jēzus šķiršanās no mācekļiem pie debesbraukšanas nebija savā būtība citādāka, kā citās reizēs kad Viņš pēc augšāmcēlšanās no tiem nozuda. Šoreiz debess mākonis Viņu apēnoja kā liecību. ka šī ir beidzamā reize, kad tie

Viņu šādā veidā, apskaidrotā miesā, redzēs.

Desmit dienas pēc Debesbraukšanas, 50 dienas pēc Lieldienām, ir Vasarsvētki, kas cieši saistīti ar debesbraukšanu. Tā Apustuļu darbos, pie Savas Debesbraukšanas, apskaidrotais Jēzus saka: “Jūs dabūsiet spēku, kad Svētais Gars būs nācis un būsiet mani liecinieki. Svētā Gara klātbūtne ir Jēzus Kristus klātbūtne šajā stārplaikā, stārp Viņa Debesbraukšanu un Otro atnākšanu, laika noslēgumā.

Vēstules Efeziešiem Rakstvietā, pēc tam, kad apustulis Pāvils runā par Jēzu Kristu, kuŗu Dievs uzmodinājis no mirušajiem un sēdinājis pie Savas labās rokas Debesīs, zem kuŗa valdīšanas ir viss, lasām: “Bet Viņu pašu (Jēzu Kristu) visās lietās iecēlis par Galvu draudzei, kas ir Viņa miesa - pilnība, kas visu visur piepilda.” (Efeziešiem 1:22) Jēzus Kristus piepildīja Savu draudzi ar Savu Garu, ar Svēto Garu, dotu Vasarsvētkos. Laikam beidzoties. Jēzus Kristus nāks atkal. Tā mēs to lasām Apustuļu darbu aprakstā par debesbraukšanu. Eņģeļi liecina mācekļiem, kuŗi stāv, skatīdamies uz debesīm: “Galilieši, ko jūs stāvat skatīdamies uz debesīm. Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam.” (Apustuļu dārbi 1:11)

Viss tas ko mēs lasām Jaunā derībā ir daļa no Apustuļu ticības apliecības, kas liturģiskās draudzēs tiek atkārtota ik svētdienas.

Uzbraucot Debesīs, Jēzus pārcēlās citā realitātes dimensijā, kā Trīsvienības otrā persona, atrodoties pāri laikam un telpai, viens ar Tēvu, viens ar Svēto Garu. Tiem, kuŗi tic, ka vienīgā realitāte ir fizikālā pasaule un tas, kas redzams un taustāms, dzirdams un smaržojams, tie tic, ka vienīgā realitāte ir tā, ko mūsu fiziskās maņas var aptvert; tiem liecība par Jēzus Debesbraukšanu liekas tīras pasakas. Mēs kā kristieši zinām, ka pasaules telpa tika radīta no Dieva, kurš Pats ir pāri laikam un telpai. Vēl vairāk - mēs ticam, ka Dievs, kurš visu radījis, ieskaitot mūs - cilvēkus, ir sevi mums atklājis Jēzū Kristū.

Radītājs ir atklājies savas radības kronim, cilvēkam, par kuŗu Bībelē ir sacīts, ka tas radīts pēc Dieva tēla un līdzības. Dievs, Radītājs ir atklājies mums mīlestībā un žēlastībā, Jēzū Kristū. Kristus mums liecina, ka mēs esam vairāk kā miesa un asinis, vairāk kā pišli un putekļi, ka mūsos ir Dieva dzīvības Gars. Jēzus Kristus debesbraukšana ir saikne kas savieno muŗīgo Kristu ar zemišķo Jēzu. Tā ir saikne kura apvieno Viņa piedzimšanu, augšāmcelšanos un Svētā GARA nākšanu ar muŗīgo Kristu Debesīs. Jēzus Kristus Debesbraukšana ir neatvietojami svarīga daļa no mūsu kā kristiešu ticības apliecības.

2) Jēzus Kristus Debesbraukšana liek mums apzināties ka Viņš caur Svēto Garu ir vienumēr pie mums. Viņš ir draudzes Galva un draudze ir Viņa miesa, pilnība, kas visu visur piepilda.

Pirmkārt, mēs varam sacīt, ka Jēzus Kristus Debesbraukšana sadala cilvēces vēsturi divās daļās: pirms un pēc Kristus. No laika iesākuma, no radīšanas, Dievs bija pazīstams tikai daļiem. Dievs atklājās Ābrahāmam un veidoja no viņa Israēla tautu, kuras vidū Viņš pats mājaja. Ar Jēzus Kristus debesbraukšanu Dievs atklājās visai pasaulei, visām tautām. Mācekļiem, kuŗi pie Viņa Debesbraukšanas jautāja Jēzum: "Kungs, vai Tu šinī laikā atkal uzcelsi Israēla valsti?" Jēzus atbildēja "Nav jūsu daļa zināt laikus vai brīžus, ko Tēvs nolīcis Savā ziņā. Bet Jūs dabūsiēt spēku, kad Svētais Gars būs nācis, un būsiet mani liecinieki līdz pasaules galam." (Apustuļu darbi 1:6-8) Mācekļi vēlējās skatīties atpakaļ uz

laiku, kad Dievs atklājas tikai vienai tautai - Israēla tautai. Jēzus lika tiem skatīties uz priekšu, kad Dievs tiks Kristū atklāts visām tautām.

Mateja evaņģēlija aprakstā par debesbraukšanu ir Jēzus Kristus klasiskie vārdi: "Man ir dota visa vara, Debesīs un virs zemes. Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. Tās mācīdami turēt visu ko, Es jums esmu pavēlējis. Un, redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam. (Mateja evaņģēlijs 28:18-20) Vārdi: "Līdz pasaules galam" ir ar divām nozīmēm. Tie nozīmē, līdz tālākai vietai pasaulē un arī līdz laika noslēgumam. Mēs dzīvojam šodien laikā, kuŗā Jēzus Vārdi atrod savu piepildījumi. Nav gandrīz nevienas vietas mūsu pasaulē. kur ar modernās tehnoloģijas palīdzību neatskanētu evaņģēlija vēsts, un kur nebūtu ļaudis kuri ir kristieši, kuri macās Kristus vārdus un ir Jēzus Kristus mācekļi. Bībele māca ka tad kad laiks būs nobeidzies Kristus nāks atkal, tā pat kā Viņš debesīs uzbraucis.

3) Mēs kā ļaudis kuri ticam Jēzus Kristus augsamcelšanai un debess brauksanai griežamies pie Kristus lūgšanā ar visām mūsu vajadzībām un aizlūgšanās par Vīna draudzi un pasauli. Viņa debesbraukšana mums liecina ka Kristus nav talu no neviena no mums. Vēl vairāk, mēs zinam ka Dievam rūp katra mūsu vajadzība un katra viena cilvēka vajadzība, gan garīga, gan fiziska. Dieva Dēls, pie Tēva labās rokas nes krusta rētas. Mēs lūgšanā nākam pie Viņa un zinām, ka Kristus var un vēlas mums palīdzēt. Jēzus Kristus ir Dievs - kā apustulis Pāvils sludina Atēnās Viņš: "nav tālu nevienam no mums. Jo Viņā mēs dzīvojam un rosāmies un esam." (Apustuļu darbi 17:27-28) Dievs - Kristū, Dievs - Svētā Garā, ir šeit ar mums lasot šo *Kristīgo Balsi*. Viņš ir ar mums ikdienas, dzird un uzrunā mūs. lūgšanai ir spēks parveidot pasauli, jo Dievam, kuŗu pielūdzam, ir spēks pārveidot pasauli.

4) Kristus Debesbraukšana pilda mūs, Viņa draudzi, ar spēku no augšienes. Atkal un atkal aprakstos par Kristus Debesbraukšanu dzirdam vārdu: "spēks". Spēks, kas mums ir kā Jēzus Kristus sekotājiem, nav mūsu pašu spēks, bet nāk no Dieva. Šis Dieva spēks ir mūsu, Kristus mums dots, caur Svēto Garu. Tas mums pieder tādēļ ka Svētais Gars ir nācis mājot

mūsos; šis Svētais Gars piepilda mūsu dzīves. Šis spēks kas ir mūsu, caur Svēto Garu, tas ir Dieva dots, tas ir mīlestības spēks. Tas ir spēks ne noteikt, bet kalpot, ne pavēlēt, bet paklausīt, ne iznīcināt bet piedot. Ar vārdu sakot, tas nav cilvēcisks bet dievišķs spēks.

Mēs savā grēcīgā, cilvēciskā dabā gribam noteikt par savu līdzilvēku. Mēs gribam, lai lietas ap mums notiek taisni tā, kā mēs to vēlamies. Šī dziņa pārvaldīt, iezīmē dzīvi šajā pasaulē, sevišķi Savienoto valstu valdībā šodien. Tā parādas arī sabiedrībā, ģimenēs un par nožēlu, arī draudzēs. Jēzus uzrunadams savus skotājus tiem saka: "Jūs zināt, ka valdnieki ir kungi pār tautām un lieli kungi tās apspiež. Bet pie jums nebūs tā būt. Bet kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu sulainis. Un ja kāds jūsu stārpā grib būt pirmais, tas lai ir jūsu kalps." (Mateja evaņģēlijs 2:25-26) Šī ir visgrūtākā mācība, ko mums kā cilvēkiem jāmacās. Mēs domājam tā: jo lielāka mūsu noteikšana pār citiem, jo vērtīgāki mēs esam. Bet Jēzus Kristus māca pretējo: jo pazemīgāka ir mūsu kalpošana, jo vērtīgāki mēs esam Dieva acīs. Ne tas, ka mēs varam pavēlēt otram, kā tam ir jārikojas, bet gan tas, kā mēs mākam paklausīt Dievam, kurš māca pazemību, un ir mūsu spēks.

Kas iezīmē mūs kā pieaugušus Dieva acīs. Ne tas, ka mēs varam iznīcināt ienaidnieku, bet tas, ka spējam piedot pat ienaidiekam. Piedošana liecina par spēku,

kas ir pārāks par visiem pasaules spēkiem. To, kurī spēj iznīcināt, - ir neskaitāmi daudz un tie beidzot paši tiks iznīcināti, jo ar savu rīcību ir sevi atšķīruši no vienīgā Dzīvības Avota, no Trīsvienīgā Dieva: Tēva, Dēla un Svētā Gara. Turpretī starp tiem, kurus tie bija domājuši iznīcināt un pat jau iznīcinājuši, būs daudzi tādi, kurī paliks mūžīgi, kā mūžīgā, mīlestības Dieva valstības pilsoņi, jo tiem ir spēks, dievišķīgs spēks piedot. Tiem ir spēks piedot kā Kristus piedeva tiem, kas Viņu piekala pie krusta. No krusta Viņš lūdza: "Tēvs piedodi tiem, jo tie nezina ko tie dara." (Lūkas evaņģēlijs 23:34) Jēzus Kristus tiek Sava Debesu Tēva spēkā uzcelts no mirušajiem, uzcelts Debesīs pie Dieva Tēva labās rokas

Debesīs, kur Kristus ir pie Dieva labās rokas, ir vietas tiem, kurī tic Viņam kā Glābējam un kalpo Viņam kā Kungam. Tie tiek pildīti ar Garu no augšienes, ar Svētā Gara spēku. Ar lūgšanu uz lūpām tie tiek izsūtīti pa visu pasauli, līdz pat pasaules galam - apliecināt visai pasaulei, visām tautām, visiem ļaudīm Kristu kā Glābēju un Kungu. Mēs kā Kristus draudze apliecinām Kristus mūžīgo valdīšanu. Mēs apliecinām Tā valdīšanu, kurš ir nosēdies pie Dieva labās rokas. Viņš reiz laika noslēgumā nāks atkal nodibināt Dieva mūžīgo miera, mīlestības un taisnības Valstību. Tajā būs vietas mums, kurī Viņam šodien ticam un Viņam kalpojam ik dienas.

Lauksaimniecība netālu no Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes dievnama

Foto: Pēteris Aļle

BUKSKAUNTIJAS DRAUDZES DARBĪBA

2025. gadā un 2026. gada sākumā

Māc. Dr. Uldis Ukstiņš

I

Šī, 2026. gada jūlijā būs pagājuši 40 gadi, kopš mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš, sāka strādāt kā Bukskautijas latviešu baptistu draudzes gans. Darbu Bukskautijas draudzē viņš iesāka 1986. gada 1. jūlijā. Dievs ir bagātīgi svētījis Bukskautijas draudzes darbu šajos gadu desmitos. Sevišķa svētība bija Latvijai iegūstot atkal savu neatkarību 1991. gada 21. augustā. Bukskautijas draudzei, caur Amerikas latviešu baptistu apvienību ir bijis iespējams atbalstīt kristiešus Latvijā, sevišķi viņu baptistu brāļus un māsas Latvijas baptistu draudžu savienībā (LBDS) viņu kalpošanā. Draudzes palīdzība nekad nebija pilnīgi apstājusies, bet

Bukskauntijas draudzei darbs par nožēlu tuvojas beigām. Šī gada aprīlī draudze pārdeva savu dievnamu, un ir nopietni jādomā, cik ilgi Dievs vēlēsies, lai tā turpina strādāt. Draudzei ir jādomā arī, kā izlietot līdzekļus, kurus tā ir saņēmusi dievnama pārdošanā. Ir sirsnīgi jāizlūdzas tā Kunga gudrību un vadību!

Jāpiemin ka 2025. gada 3. maijā Dievs savās mūžīgās mājās, 84 gadu vecumā, aicināja Benitu Ukstiņu, Bukskautijas draudzes mācītāja dzīves biedri un vienu no draudzes māsu darba vadītājiem. Viņu, mūžīgā dusā, uz ciema kapiem, 10. maijā, izvadīja māc. Dr. Pauls Barbins.

Jāpiemin arī ka šī gada, 2026. gada, 7. februārī, 104 gadu vecumā, mūžībā aizgāja Bukskautijas draudzes uzticīgā locekle, mācītāja Augusta Mētera meita, Marta Šterns. Viņas bēres notika 2026. gada 4. februārī. Bēres vadīja māc. Fricis Ukstiņš, kurš ir

Draudzes mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš Foto: Pēteris Aļje

Draudzes priekšnieks Ralfs Augstroze Foto: Ralfs Augstroze

komunistu gados tā bija ļoti ierobežota.

Draudze atbalstīja LBDS finansiāli dažādos veidos palīdzības un evaņģelizācijas darbā. Draudze aicināja mācītājus viesoties ASV, izskoloja teoloģijas studentus un sūtīja savu mācītāju uz Latviju mācīt LBDS teoloģiskā seminārā.

mācītājs Fricis Ukstiņš

Foto: Ralfs Augstroze

uzaudzis mūsu draudzē.

II

1) Pagājušo, 2025. gadu, Bukskautijas draudze iesāka ar dievkalpojumu ar Svēto vakarēdienu, 5. janvārī. Svētruna bija: "Tava gaisma spīd!" (Kolosiešiem 3:12-15) Pirmā Ciešanu laika svētruna, 9. martā, bija par tematu "Dieva līdzība mūsos" (Lūkas ev. 6:27-38). Pūpolu svētdienā, 13. aprīlī, svētruna bija: "Slavēts, kas nāk Tā Kunga vārdā!" Lieldienas svētruna bija "Drebošā zeme - tukšais kops" (Mateja ev. 28:1-15). Lieldienu dievkalpojumā dziedāja kvartets: Gunta Tighe, Ralfs Augstroze, Ruta Ķeris un Gatis Ķeris. Pēc dievkalpojuma bija sadraudzības brīdis un launags.

2) Draudzes otrā darba ceturksnī, notika Mātes dienas dievkalpojums, 11. maijā, ar pārdomām: "Kā māte rūpējās, tā Es!" (Jesajas 49:15). Dievkalpojumā, 18. maijā, tika apcerēta tēma: "Svētā Garā kristīti" (Apustuļu darbi 1:1-18).

Vasarsvētku dievkalpojums notika 8. jūnijā, domājot par tēmatu Kristus draudzes iezīmes (Apustuļu darbi

2:42-47). Aizvesto piemiņas, 14. jūnija, dievkalpojums, kā tas ir bijis gadu desmitiem, notika Svētā Jāņa evaņģēliskās luterāņu draudzes dievnamā, 15. jūnijā. To vadīja šīs draudzes mācītāja, Gita Galiņa. Runu teica Bukskautijas draudzes mācītājs, Dr. Uldis Ukstiņš.

3) Trešā darba ceturksnī, kopīgs dievkalpojums Bukskautijas draudzei notika ar Filadelfijas latviešu baptistu draudzi 13. jūlijā. Svētruna šajā dievkalpojumā bija: "Kurš ir mans tuvākais?". Pēc dievkalpojuma notika kopīgs "pikniks" abām draudzēm.

Pēc dievkalpojuma, 10. augustā, notiek Bukskautijas draudzes draudzes stunda sakarā ar Amerikas latviešu baptistu apvienības 75 gadu jubilejas Kongresu, izraugot delegātus un informējot draudzi par kongresa gaitu un Kongresa dienu norisi. Kongresa dienu virs temats bija: "Slavēt! Pielūgt! Pateikties!". Kongresa dienas notika no 15. līdz 17. augustam.

Draudzes kopējs Gatis Ķeris

Foto: Ralfs Augstroze

Bukskauntijas draudzes 114. gada svētki notika 21. septembrī ar svētrunu: "Zaļojošais, vienuļais koks" . Apustuļa Pāvila vēstule efeziešiem 4:1-7, 15-16). Svētos Rakstus lasa Filadelfijas draudzes priekšnieks Ģirts Stūrmanis. Slavas dziesmu: "Dievs valda!, " Benitas Ukstiņas piemiņai, dzied viņas meita Astrīda Rudoph. Kora dirģenta Ralfa Augstrozes vadībā draudzes koris dzied: "Brīdis svēts" (Charles Gounod). Lūgšanā vada draudzes kopējs Gatis Ķeris. Dievkalpojums beidzas ar kora dziesmu : "Dieva tuvumu sev lūdzam" (Kārlis Līdaks) Tai seko draudzes dziesma: "Tā Kunga draudzes vienība" un mācītāja svētīšanas vārdi.

4) Ceturtā darba ceturksnī, oktobrī, katru svētdienu notika dievkalpojums. Svētruna 12. oktobrī bija : "Ticība un dziedināšana" (II Ķeniņu 5:1-3, 5-15) . Svētos Rakstus lasīja un lūgšanā vadīja draudzes kopējs, Gatis Ķeris.

Valsts svētku dievkalpojums notika atkal Svētā Jāņa ev. lut. draudzes dievnamā. Dievkalpojumu vada Svētā Jāņa draudzes mācītāja Gita Galiņa. Svētrunu sacīja Bukskauntijas draudzes mācītājs. Pateicības dienas dievkalpojums notika 23. novembrī ar

Bukskauntijas draudzes dievnamā Foto: Pēteris Aļļe

Pēteris Aļļe

Foto: Māra Kennedy

svētrunu: "Pateicieties tam Kungam!" (100. Psalmis).

Pirmais Adventa dievkalpojums, kas notika 30. novembrī, ir ar svētrunu : "Kungs - uguns kas šķīsta" (Maleahija 2:17-3:5). Ceturtā Adventā mūsu dievkalpojums nenotika, bet vairāki Bukskauntijas draudzes locekļi ņēma dalību, gan kā dziedātāji, gan kā klausītāji, Ziemsvētku koncertā, Svētā Jāņa ev. lut. draudzes dievnamā. Koncertu sarīkoja un to vadīja diriģente Gunta Plostniece. Mūsu vadītais muzikālais Ziemsvētku dievkalpojums, kas bija paredzēts Otrā Adventā, laika apstākļu dēļ bija jāpārceļ uz 2026. gadu.

III

Sākot ar 2025. gada beigām, draudzes mācītājs, sakarā ar vēža slimību nespēja kalpot draudzei. Pateicība nākas draudzes priekšniekam Ralfam Augstrozem un kopējam Gatim Ķerim, ka viņi pārņēma mācītājā darbu. Priekšnieks vairākkārt runāja draudzes dievkalpojumos un tos bieži vadīja kopējs Gatis Ķeris. Bija arī vairāki viesu runātāji: no Klīvlendas, māc. Dr. Pauls Barbins un no Čikāgas, Pēteris Aļļe. Runāja arī mācītājs Fricis Ukstiņš, kurš kalpo vietējā amerikāņu draudzē. Viņš ir uzaudzis Bukskauntijas draudzes paspārnē.

Mācītājs Ukstiņš ir iecerējis atsākt savu darbu tad, kad saņemsiet šo *Kristīgo Balsi*. Lūdzu aizlūdziet par Bukskauntijas draudzes darbību.

-U-

TICĪBAS BALSS: LBDS KONGRESS

Enoks Biķis

Dzirdēt, Ticēt, Sludināt.'(16.V 2026.g.)

Devīze LBDS 2026.g. kongresam izvēlēta, pamatojoties uz Rom.10:14 –“bet kā lai piesauc To, Kuŗam nav sākuši ticēt, un kā lai tic Tam. par kuŗu nav dzirdējuši, un kā lai dzird, ja neviens nesludina?

Silta saulaina maija sestdiena. Tāpat kā pirms diviem gadiem, arī šodien kongress notiek Mateja dievnāmā. Kongresā ierodas delegāti no visu Latvijas novadu un galvaspilsētas baptistu draudzēm, un tos viesmīlīgi sagaida matejieši. Tā ir priecīga atkalredzēšanās, kā arī jaunas iepazīšanās ar tiem, kas nāk no jaunām draudzēm Savienībā. Priecīgās sarunas un sveiciens aplūst tikai īsi pirms pulkstens 10.00, kad jāsākas pirmajai sēdei. Plašajā dievnama

zālē visas vietas ir aizņemtas, nav palikusi gandrīz neviena brīva vietiņa. Bīskaps Kaspars Šterns sveic visus kongresa dalībniekus, kas ieradušies. Pirmo sēdi vada mācītājs Mārcis Zīverts.

Kongresa dalībnieki, piecēlušies kājās, dzied Latvijas valsts himnu-lūgšanu

“Dievs, svētī Latviju!” un dziedājumu uz ērgelēm pavada jaunais Mateja draudzes ērgelnieks Klāvs Zakevics.

Pēc himnas dziedājuma sēdes vadītājs paziņo, ka kongresam ir atsūtīts apsveikums no Amerikas latviešu baptistu apvienības (ALBA). To ir parakstījis ALBA's prezidents, mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš, un to nolasa sēdes vadītājs. Zālē sēdošie to uzņem ar

Kongresa kopskats

Foto: Linards Kovaleskis

dedzīgiem aplausiem.

Sēdes vadītājs vārdu ievadsvētrunai dod Priekules baptistu draudzes mācītājam Raivim Deksnim. Runātājs izvēlējies tekstu no apustuļa Pāvila 2. Vēstules korintiešiem (12.nodaļas 7.-10.panti.)

“Tādēļ, lai es nepaaugstinātos, man ir dots sātana eņģelis; tas mani sit, lai es pārlietu nepaaugstinos. Es trīs reizes esmu piesaucis Kungu, lai sātana eņģelis no manis atstājas. Un Kungs man sacīja: tev pietiek ar manu žēlastību, jo mans spēks top pilnīgs nespēkā. – Tādēļ es vislabprātāk lielīšos ar savu vājumu, lai Kristus spēks manī varētu iemānot. Tādēļ labprāt esmu nespēkā, pazemojums, trūkumā, vajāšanās un spaidos Kristus dēļ. Vienmēr, kad esmu nespēkā, es esmu stiprs.”

Šo 2.vēstuli Korintiešiem Pāvils ir rakstījis, kad jau tuvojās viņa mūža kalpošanas noslēgums. Tajā skaidri izkristalizējas viņa mūža un darba pieredzes svarīgākās atziņas, vispirms jau pacietība un pazemība, salīdzinot ar tiem ‘liel-apustuļiem, kuri gribēja nepamatoti pacelties pāri viņam. (2.Kor.12:12) “Pāvils raksta:”..un Tas Kungs man sacīja:”Tev pietiek ar Manu žēlastību, jo Mans spēks top pilnīgs nespēkā”.

Mūžībā aizsauktie Latvijas baptistu draudžu darbinieki

Pēdējo divu gadu laikā Mūžībā aizsauktos Latvijas baptistu draudžu darbiniekus piemin bīskapa vietnieks Edgars Godiņš un nosaucot katra vārdu ,Sieviešu kalpošanas Apvienības vadītāja Karīna Liepiņa aizdedz svečīti.

Juris Vasulis 07.06.1965.-01.07.2024 - Ainažu bapt. dr.sludinātājs.°

Pāvils Jakovļevs slud. emeritus 08.06.1934.-04.01.2025 - Jaunjelgavas bapt.dr.sludinātājs

Linars Kaptāns slud. emeritus 16.02.1948.-01.02.2025 - sludinātājs Latgales bapt. draudzēs

Benita Ukstiņa – 22.05.1940.-03.05.2026.-ALBA Prezid., māc. Ulda Ukstiņa dzīvesbiedre

Sarmīte Biķe 02.04.1950.-05.05 2026 - māsu darbiniece, žurn.”Marija un Marta”redaktore

Mirdza Pallo - 28 .02.1935.-16.05.2025. mācītāja Pāvila Pallo atraitne

Elvīra Baumanē – 28.06.1930.-13.08.2025. mācītāja Elmāra Baumaņa atraitne

Ruta Šķubure-18.05.1947.-30.12.2025. mācītāja Artura Šķubura atraitne

Lidija Bodniece 14.01.1969 -06.01.2025.- Eiropas Baptistu Sieviešu Apvienības grāmatvede

Tabita Freivalde-09.04.1939-09.04.2026 -māc. Edgara Freivalda atraitne

Marta Šterns 1922.23.02- 2026.07.02. – vēst. prof. Indriķa Šterna atraitne, māc. Aug. Mētera meita

Kongresa dalībnieki vienojas dziesmā:”Ja es uzticīgs būšu līdz galam..Ceļa gājums kad nostaiģāts būs.”Kongresa pirmajā sēdē kopdziesmas pavada Mateja draudzes mūzikas ansamblis, kuŗu vada Māris Dravnieks un dzied solo Matīss Kļaviņš. Pēc viņu izvēles nākamā dziesma ir pazīstamā “Viņš putnus gaisā baro”. Dziesmas laikā uz paaugstinājuma uznāk divu jaundibināto draudžu pārstāvji. Ikšķiles draudzi pārstāv mācītājs Elmārs Pļaviņš, kuŗu mēs līdz šim pazinām kā NBS [virskapelānu un Rīgas baptistu Golģātas draudzes mācītāju](#). Otra no jaunajām draudzēm ir Daugavpils KRISTUS centrā draudze..Jauneklis,kuŗš ieradies kongresā kā minētās draudzes pārstāvis, pastāsta, ka draudzes pirmsākumi meklējami jauniešu sporta nometnes laikā, kad tur piedalījušies jaunieši kristieši. Kongresa dalībnieku sajūsmas aplausus izraisa tas, ka draudzes vadītāji ir apņēmušies Daugavpils vairākvalodīgajā vidē darboties abās: krievu un galvenokārt latviešu valodās.

Kongresa pirmās sēdes turpmākajā” gaitā bīskaps Kaspars Šterns saka uzrunu, saistot iepriekšējā kongresa devīzi:”Pārveidots, lai ietekmētu.”. ar tagadējo: “Ticības balss.” Uzrunas gaitā tiek demonstrēti vairāki video, kas ir kā piemēri uzrunā sacītajam.1)redzam Dundagas baptistu baznīcu, pilnu ar Bībeles skolas bērniem, kuŗus uzrunā mācītājs Andis Smelte; 2) skatienos un domās pārceļamies uz Rīgas priekšpilsētu Vecmīlgrāvi, kur mācītāja Pēterļa Samoiliča vadībā divstāvu koka namā izbūvēta un iekārtota dievkalpojumu telpa,

kuŗā regulāri notiek dievkalpojumi;3) klausāties un sekojam līdzi, kā Evelīna Strelēviŗa veic evaņģelizāciju kādā no Jelgavas skolām.

Pirmajā kongresa sēdē arī tiek demonstrēts video par mācītāja Jāņa Pallo darbību Mērsraga baptistu draudzē. Pats mācītājs *emeritus* Jānis Pallo kongresā ir klāt un tiek tiek uzaicināts iznākt zāles priekšā, kur viņu LBDS vārdā sveic bīskaps Kaspars Šterns.

Enoks Biķis

Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Video ar virsrakstu TICĪBAS BALSS

<https://ej.uz/LBDSKongress2026>

VENTSPILS DRAUDZE DIEVA ŽĒLASTĪBAS BĀKA

Enoks Biķis

Dieva žēlastības bāka

Pasaul's jūrā tālu spīd,

Bet Viņš grib, lai mēs no krasta

Rādām gaismu katru BRĪD.'

Grēku nakts tik tumša, baiga,

Jūŗas vilņi nikni krāc.

Acis kāri meklē gaismu,

Vai no krasta rāda kāds?

Kur tavs vējluktuŗ's,

Mans brāli?

Ej, kur naktī vētrainā

Niknā jūra draudē nāvi

Daŗam krasta tuvumā!

Piedziedājums:

Gādājiem, ka jūsu gaisma

Spīd gar klintīm krastmalā,

Lai daŗs jūrnieks neiet bojā

Cīņas brīdī pēdējā!

Ventspilī baptistu draudze ir nodibināta 1879.gadā kā viena no pirmajām Latvijā un tās dievnams ir uzcelts 1893. gadā. Ventspils pilsēta un minētais dievnams XX gadsimta varas maiņās un kaŗa vētrās ir tikuŗi Dieva pasargāti un saudzēti. Aizvadītajā gadā dievnama jumta dzegā ir uzstādīts mirdzoŗs krusts un ierīkots fasādes ārējais apgaismojums virs ieejas. Citētos dziesmas vārdus "Gaisma no krasta" tulkojis un atdzejojis Kriŗjānis Nātre. Dziesma atrodama "Slavas dziesmās, ko"- izdevis J.A. Blumbergs 1923.g. ASV.

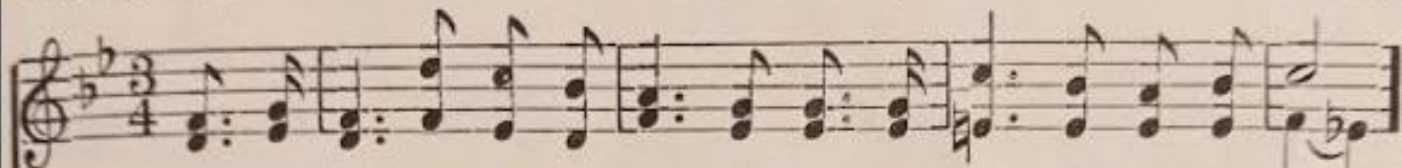

Foto: Autors

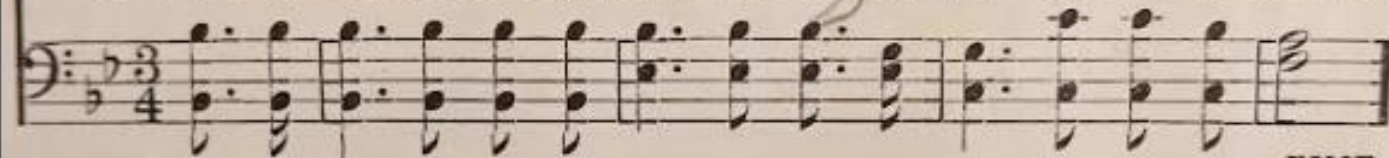
17. Gaišma no krašta.

Režs P. P. B. — Kr. Nahtre.

P. P. Bliss

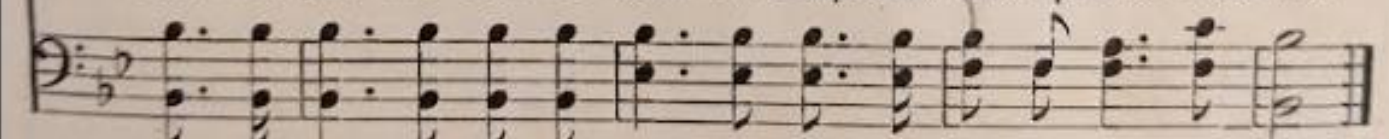
1. Dee-wa ūsheh-la - ūti-has bah - ka Pa - ūaul's juh-rā tablu ūpihð
2. Grehku nakts tik tumūcha, bai-ga, Juh-ras wil - ūi nik ni krah3,
3. Ēur taws wehjlukturs, mans bra-hli? Ēj, kur nak - ti wehtraī-nā

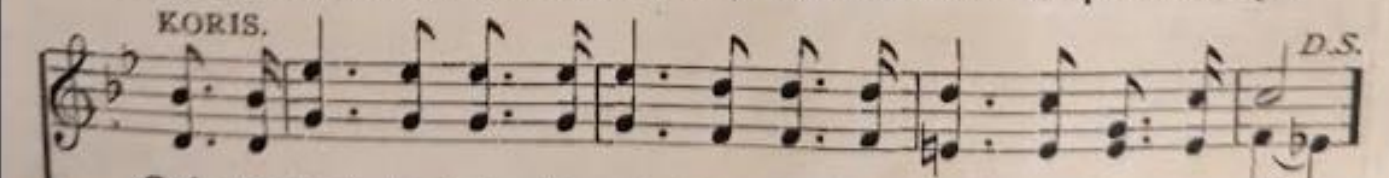
FINE.

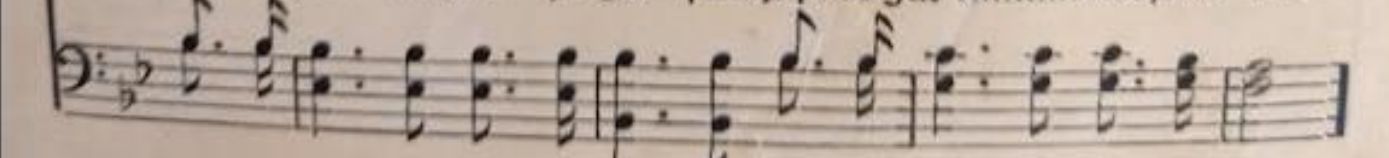
Bet Wiūūch grib, lai mehs no kra - ūta Raħdam gaiūmu ka - tru brihð.
A - zis kah - ri me-klē gai - ūmu Waj no kraūteem rah da kahðs.
Nik - nā juh - ra drau-dē nah-wi Daūcham kra - ūta tu - wu-mā.

Lai daūchs juhrneeks ne-eet bo - jā 3ih-nas brih- di peh - de - jā!

Gah - da-jeet ka juh - ū gaī - ūma ūpihð gar klintim kraūtma - lā.

Dziesma „Gaisma no Krusta” - vecā ortografijā

Foto: Enoks Biķis

KRISTĪGĀ BALSS PIRMS 45 GADIEM

1981. g. jūnija numurā

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

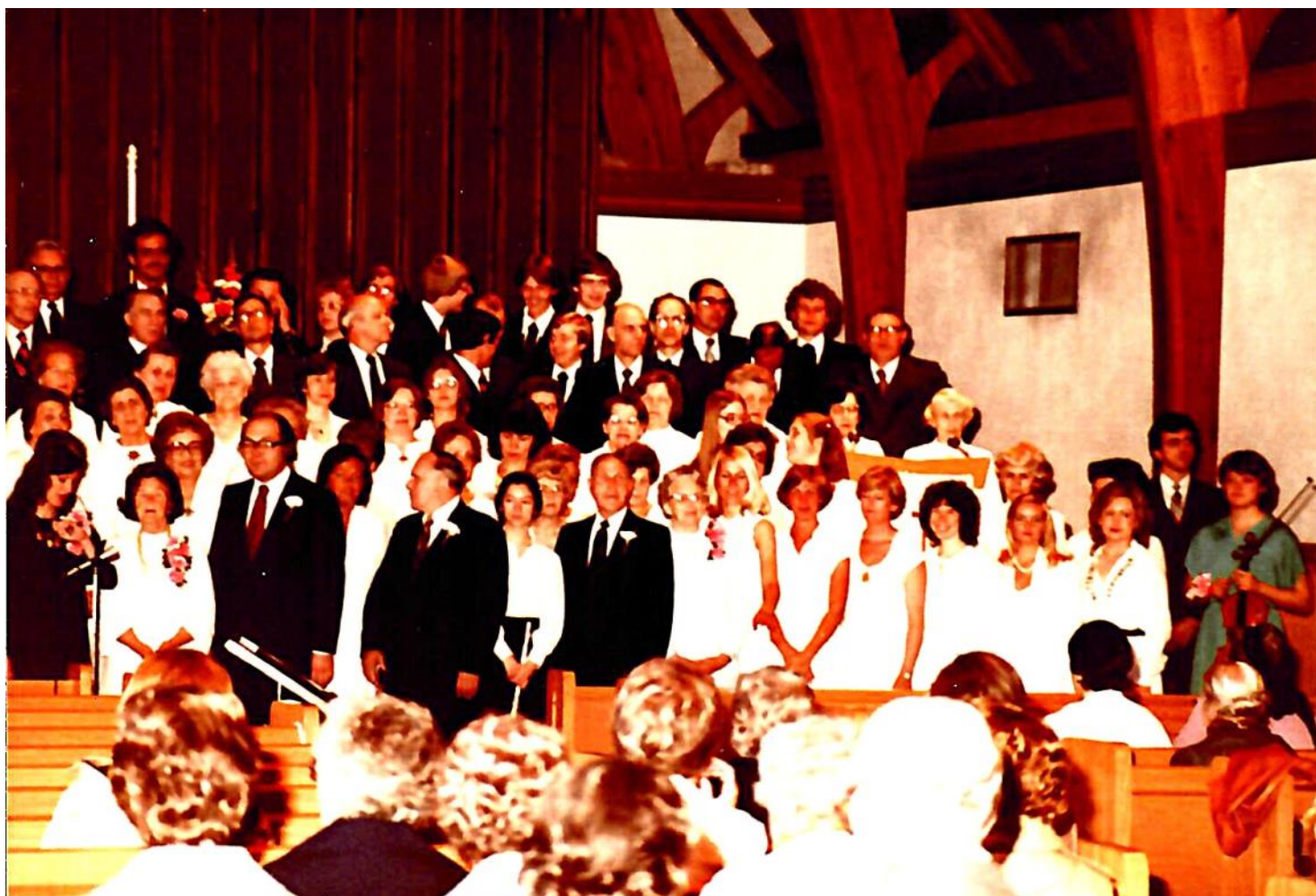
DZIESMU DIENA KVĒKERTAUNĀ

Dziesmu Diena notika 1981g. 26.aprīlī Kvēkertaunā. Svētku gaita iesākās jau no rīta Bukskauntijas skaistajā dievnamā kur svētku dievkalpojums bija pulcinājis lielu klausītāju saimi. Runāja māc.V. Landmanis no Čikāgas, dziedāja apvienots koris diriģentu R. Augstrozes un E.Baštika vadībā Dievkalpojumu kuplinājā V.Landmane un M. Cakare no Čikāgas un V.Ūsis no Klīvlandes.

Svētku galvenais koncerts sākās pulkstens trijos pēcpusdienā *First United Church of Christ* baznīcā, kur apvienoto koru koncerts jau notika pirms vairākiem gadiem. Telpa, ērģelu un kora

novietojums atbilst mūsu koru prasībām un draudze bija ļoti laipna mums atkal atvēlēt šīs telpas. Programma bija drukāta latviešu un angļu valodās, lai dotu mūsu amerikāņu viesiem klausītājiem izdevību sekot dziesmu tekstiem.

Svētkus ievada māc Fr. Čukurs ar uzrunu un lūgšanu. Svētku viesus apsveic *First United Church of Christ* draudzes pārstāvis Dr. L.Brumbough. Koncertu iesāka ar dziesmu "Gods Jēzum diriģenta E. Ķera vadībā. Sekoja Bēthovena "Ticība" un Šūberta divas dziesmas no Vācu Mesas. Labi pazīstamā diriģente Gunta Plostniece vadīja piecus korus no Guno oratorijas "Nāve un dzīvība". Solistu ansambli

izpildīja Silvija Erdmane, Dagnija Bērziņa Dace Lāce Shaw un baritona solo Torilds Barbīns. Pavadija Elsija Lagsdone-ērgēles un Fanija Stūrmane- klavieres.

Diriģents un komponists A.Purvs vadīja savu rakstīto kompozīciju "Laiks" ar klavieru un ērgļu pavadījumu. Šādā pavadījumā šo kantāti izpildīja pirmo reizi jo tā rakstīta stīga orķestrim un timpāniem. "Laiks, tu mūžīgi plūstošā straume" pavadījums attēlo mūžīgi plūstošo laika plūsmu, "tavai plūsmai šē padots viss: lietus lāse, sniega pārslā, kalnu ērglis, taurenītis". Ar dziļu muzikālu izjūtu attēlo pavadījumā šīs dabas parādības, turpinot aprakstīt muzikālā valodā "vētras brāzmas, negaisi" un tad seko "arī es ļaujos tavai straumei" līdz klavieres un ērgēles pavada kori izteismīgā veidā. "Ziedi atplauks un nenobirs". Atkal parādās pavadījums mūžīgi plūstošā laika straume kas lēnām rimstas mūžības valstī, kur laiku vairs nepazīs. Ar vareniem akordiem izskan kora spēcīgs dziedājums "laimīgā cilvēku cilts". Iespāids no šī darba paliks cilvēku pārdomās par laika mūžīgo ritmu un mūžības valsti, kur laiku vairs nepazīs. Paldies autoram un korim ka arī pavadītājam par labi veikto izpildījumu jo darbs nav rakstīts konservatīvā garā, bet ar monumentālām disonansēm un ar to panākts spēcīgs un paliekošu iespāids.

Diriģents Arvīds Purvs ✠ Foto: Aistaru ģimenes arhīvs

Mācītājs Uldis Ukstiņš runāja par Lieldienu nozīmi un Kristus Augšāmcelšanās svētkiem ko kristīgā draudzes svin ik svētdienas. Viņš jautāja vai arī tu esi atradis savu daļu šai augšāmcelšanās notikumā vai viņš ir arī tavš Pestītājs. Koncertu kuplināja brāčiste Olīta Strazda, pavadija Tomas Boyer izpildot divas daļas no Brāmsa "sonātes fa minorā". Kā no

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš Foto: Aistaru ģimenes arhīvs

izpildītājas tā arī no pavadītāja šis darbs prasija tehnisku gatavību un precizitāti ko abi mūziķi veica teicami.

Koncerta otrā daļa bija veltīta Viktora Baštika "Pateicības Kantātei" autora vadībā. Viktors Baštiks sarakstījis vairākus kantātes kas ir ievērojams mantojums mūsu baptistu draudžu korim uz paužu paaudzēm. Katra kantāte sadalīta vairākās daļās ar solo dziedājumiem un kora dziesmām ar pavadījumu. Šī Pateicības Kantāte ir pamatota uz pazīstamā korāļa "Lai Devu visi teic" meldiju kas iet cauri visai kantātei reizēm pavīdēdama solo partijās, reizēm atkal kora dziedājumos un arī pavadījumā. Klavieru pavadījumu veica Gunta Plostniece, solo partijas bija Silvijai Erdmanei soprāns un Edgaram Erdmanim baritons. Flautas pavadījumu veica Debija Wong. Kantātei ir sešas daļas. Jau pirmā dziedājamā komponists ievada galvenās tēmas svinīgo korāļa meldiju un gavilējošo "Gavilejiet Dievam visas tautas". Abas šīs tēmas ir cauraustas harmoniskiem un

Diriģents Viktors Baštiks ✠ Foto: Aistaru ģimenes arhīvs

kontrapunktiskiem gājieniem, kori nomaina solistu ansamblis un vīru koris. Pirmā daļa beidzas ar gavilējošo izskaņu "Gavilējiet Dievam ".Otrā daļa

Baritons Torilids Barvins ✝ Foto: Aistaru ģimenes archīvs

redzam Bībeles ainu attēlotu ar baritona solo dziedājumu par 10 spitālīgiem .Tad ieskanas atkal korāla meldija "Tam tēvam pateicam". Trešā daļā vokālais ansamblis ar kori vienojās Dāvida 133. Psalmā dziedājamā "Teici to Kungu dvēsele mana". Sopranā solo ,Silvija Erdmane, pārņem ceturto daļu, "Laba lieta ir tam Kungam pateikties " kad

pavadījumo attēlo harfas un citāres skaņas ar lauztiem akordiem klavieru pavadījumā. Atkal ieskanas korāla meldija un tad kuplinājumu sasniedz soliste ar "Dziedat Tev Visaugstākais". Solisti pavadīja klavieres un flauta. Kopkoris vienojas dziedot "Cik tālu rīti no vakariem" un tad beigu kori kopkoris dzied," Teici to Kungu" dažām balsīm dzied korālu meldiju," Lai mūžam bagāts Dievs". Beigu daļā koris dzied uz astoņām balsīm dubultkoru sastāvā .Pirmais koris dzied korāla meldiju "Lai mūžam bagāts Dievs" kamēr otrs koris gavilē kantātes pirmo tēmu "Gavilējiet Dievam visas tautas". Tas sasniedz varenu kāpinājumu līdz atskan beigu notis 8 balsīgā sabalsojamā "Gavilējiet". Jāatzīmē ka kantāte ir slavas dziesma visādās variācijās un it kā prasa pēc orķestra pavadījumā. Lai tā iet tālu mūsu koru aprindās jo tā ir vērtīgs devums mūsu dziesmu saimei. Svētkus ar svētīšanu nobeidz mūsu draudžu apvienības prezidents māc. Fr. Čukurs.

Dr. E. Baštiks